Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 614
Marți 15 martie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Mica mecanizare, pîrghie importantă în sporirea și ieftinirea producției

Poposind în ultimul timp la numeroase gospodării de stat, nu o dată mi-a fost dat să văd, de exemplu, linii de decovil stînd nefolosite, în vreme ce mulgătorii sînt nevoiți să aducă furajele și să evacueze gunoiul manual.

De curînd chiar, stînd de vorbă cu mulgătorii Rădăcină Radu, Rădăcină Maria, Stan Ilie și Rotaru Gheorghe de la gospodăria de stat Slobozia, regiunea București, unul dintre ei mi-a spus:

— Priviți ce bună linie de decovil este instalată în grajdul nostru. Și totuși, ea stă nefolosită. De ce? Pentru că — se zice — n-ar fi loc unde să fie prelungită afară pentru a putea circula un vagonet cu care să facem transporturi. Acesta însă nu e de loc adevărat. Cu puțin interes linia ar putea fi prelungită. In felul acesta am economisi multă muncă manuală; am putea în timpul ce ne-ar prisosi să îngrijim și să furajăm mai bine vacile.

Mulgătorul respectiv, avea perfectă dreptate.

De altfel — așa cum am subliniat și mai sus — acesta nu e unicul caz cînd micii mecanizări la grajdurile de vaci nu i se acordă atenția cuvenită, uneori chiar de către conducerea Trustului Gostat respectiv.

La grajdurile de vaci de la secția Boiana a gospodăriei de stat Drăgănești-Olt, regiunea Pitești, se simte de multă vreme lipsă de apă necesară adăpării în bune condiții a animalelor. Deși Trustul Gostat Pitești și chiar direcția generală respectivă din Departamentul Gostat au fost sezisate că este necesar ca aci să fie repartizată o pompă mai puternică pentru trasul apei din fîntînă, acest lucru încă n-a fost realizat. Nu e de mirare că în cadrul ultimei adunări a membrilor grupei sindicale de la secția respectivă, muncitori cum sînt Triță Marin, Burtilă Maria, Țîrlea Victor și alții, au criticat cu tărie faptul că nu s-au luat încă măsuri pentru a se asigura un debit suficient de apă pentru consumul vacilor.

— Imi iau angajamentul — a spus mulgătoarea Arpa Olga de la această secție — ca în 1960 să obțin de la fiecare vacă pe care o îngrijesc cîte 3.500 de litri de lapte, în loc de 2.741 de litri cît este planificat. Dar pentru aceasta cer conducerii gospodăriei ca, pe lîngă asigurarea furajelor necesare, să ia măsuri pentru introducerea luminii electrice la grajd și rezolvarea alimentării cu apă a vacilor în cantități îndestulătoare.

Conducerea gospodăriei de stat Drăgănești-Olt a ținut seama de îndată — în bună măsură, de cererile muncitorilor. La grajdurile vacilor a fost instalată lumină electrică. Spre a se extinde mica mecanizare, au fost luate măsuri pentru introducerea în grajduri a unei linii de decovil. S-au și procurat 300 m. de linie și s-au început lucrările respective. S-au asigurat și 150 m. de țeavă, spre a se aduce în grajduri apa necesară, de la un bazin din apropiere. Pînă la sfîrșitul lunii martie, această lucrare va fi terminată.

Este sigur că datorită acestor măsuri și ceilalți mulgători din gospodăria respectivă se vor angaja să sporească producția asemeni tov. Arpa Olga, de care am pomenit mai sus.

La gospodăria agricolă de stat Drăgănești — regiunea Ploești — există un nucleu de selecție de 200 vaci de rasă roșie.

— Avem mulgători tineri care și-au ridicat în mare măsură gradul de calificare, mi-a spus tov. ing. zootehnist Badea Mihai, din această gospodărie. Anul acesta, conform planificării, va trebui să obținem cîte 2.750 litri de la fiecare vacă furajată. Dar mulgători cum sînt Cristache Ștefan sau Constantin Ștefan și-au luat angajamentul să obțină 3.500 litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

Pentru a-i ajuta să-și îndeplinească angajamentele consiliul gospodăriei a luat măsuri să introducă în grajduri adăpători automate. La mijlocul lunii martie, această lucrare va fi terminată. A fost reparată și linia decovil care pînă acum nu era folosită.

Iată cîteva exemple care dovedesc o grijă sporită pentru introducerea micii mecanizări la grajdurile de vaci.

Bine ar fi ca această problemă să fie privită cu simț de răspundere în toate unitățile agricole socialiste din țară unde există ferme de vaci, dar unde o mare parte din utilajul repartizat (e vorba și de tocătoarele de furaje, de boilerele pentru încălzit apa etc.) nu sînt încă folosite pe măsura posibilităților.

Extinzînd mica mecanizare a lucrărilor din zootehnie, nu numai că va crește producția de lapte, dar va fi scăzut cu un însemnat procent și prețul de cost al litrului de lapte.

I. ALEXANDRU

Lucrători de pe ogoare urgentați muncile agricole!

In cea mai mare parte a țării timpul este favorabil lucrărilor agricole de primăvară.

In vederea reținerii apei în sol este necesară grăparea ogoarelor și culturilor de toamnă. Arăturile de primăvară trebuie grăpate odată cu efectuarea lor.

Lucrători din agricultură, nu uitați că orice întîrziere a arăturilor și grăpatului poate duce la scăderea producției cu circa 1 000 de kg de boabe la hectar.

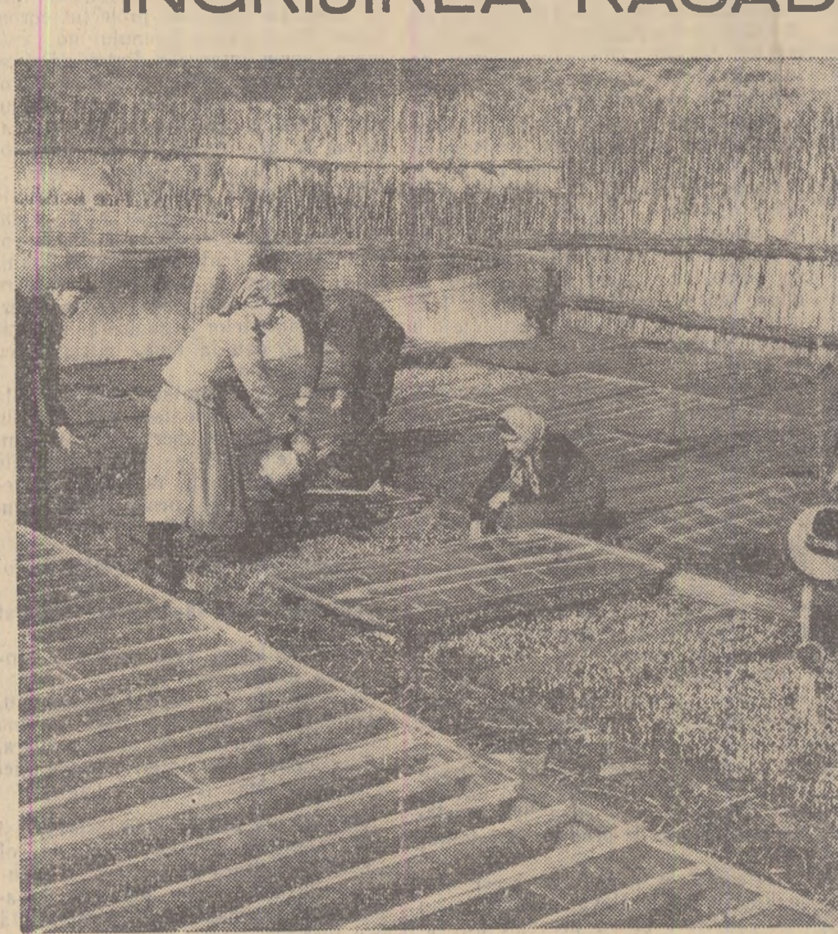
Folosiți timpul prielnic pentru a termina în următoarele zile însămînțările culturilor din urgența I-a: grîul și orzul de primăvară, ovăzul, mazărea, borceagul. Treceți apoi de îndată la semănatul sfeclei de zahăr și florii-soarelui.

Intîrzierea semănatului duce, de asemenea, la pierderi mari de producție la hectar și chiar la compromiterea culturii.

Nu neglijați fertilizarea solului cu îngrășăminte organice și chimice date o dată cu aratul sau cu grăpatul.

Lucrători de pe ogoare, folosiți orice oră prielnica și treceți cu toate forțele la executarea lucrărilor agricole.

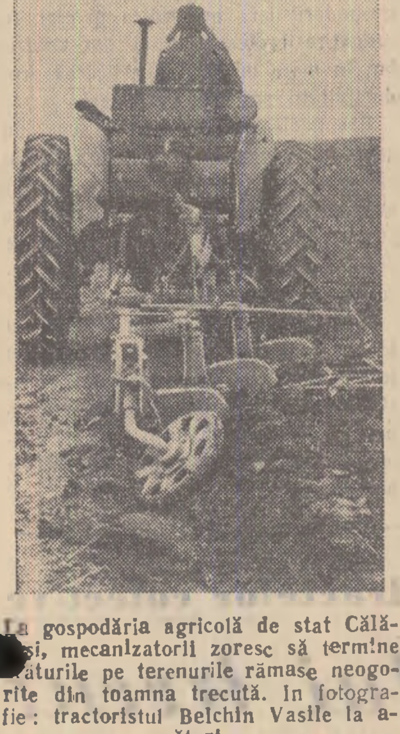
ÎNGRIJIREA RĂSADURILOR

La gospodăria de stat Barboși, regiunea Galați, se lucrează de zor la pregătirea răsadurilor necesare în acest an în sectorul legumicol. In fotografie: muncitorii dintr-o brigadă legumicolă îngrijind răsadurile.

Foto: AGERPRES

Pregătesc terenul pentru însămînțat

La gospodăria agricolă de stat Călărași, mecanizatorii zoresc să termine arăturile pe terenurile rămase neogorite din toamna trecută. In fotografie: tractoristul Belchin Vasile la arături.

Foto: C. DUMITRU

POSIBILITĂȚILE TREBUIE FOLOSITE ACUM DIN PLIN

Pe marginea muncilor de primăvară în raionul Cricov

In ciuda timpului friguros care s-a menținut în ultima săptămînă și în raionul Cricov, regiunea Ploești, oamenii muncii de pe ogoare au intensificat lucrările agricole de primăvară.

Trebuie subliniat în primul rînd, că brigăzile de tractoare de la S.M.T.-urile Ciorani și Inotești care sînt repartizate în comunele acestui raion lucrează în prezent din plin la executarea arăturilor pe cele 9.069 de hectare ce au mai rămas nearate din toamna trecută.

Muncind cu hărnicie, mecanizatorii au reușit să execute un important volum de lucrări în unitățile agricole cooperatiste din comunele Ciorani, Ciupelnița, Dumbrava, Sălciile și Urlați. Pînă zilele trecute, tractoarele de la S.M.T. Ciorani realizaseră deja la arături aproape 500 hantri, iar cele de la S.M.T. Inotești peste 1.400 de hantri.

Și la gospodăriile de stat din raionul Cricov arăturile au fost intensificate în ultimele zile. Astfel, la gospodăria de stat Ceptura au fost arate aproape 50 de hectare, la gospodăriile de stat Plavia și Drăgănești cîte 40 de ha, iar la gospodăria de stat Urlați s-a început grăpatul arăturilor adînci de toamnă.

O serie de acțiuni importante de care este condiționată strîns buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară sînt însă întîrziate în cele 28 de comune ale raionului. Astfel, față de planul de 111.600 de tone de îngrășăminte naturale cît trebuie transportate pe ogoare în primăvara aceasta, spre a fi încorporate în sol o dată cu pregătirea terenurilor, pînă acum nu s-au transportat decît 33.197 de tone. Dacă în comune cum sînt Gherghița sau Hătcărău planul la transportul îngrășămintelor a fost realizat în procent de 50 la sută, în altele acțiunea respectivă este tărăgănată fără nici-o justificare. In comuna Loloiasca, de pildă, unde trebuie să fie cărate la cîmp cel puțin 1.800 tone de gunoi de grajd, pînă zilele trecute nu fuseseră transportate decît 105 tone; în comuna Băraitaru, față de planul de 3.500 tone, nu s-au realizat decît 200 de tone, în comuna Ciorani unde este planificat a se transporta 15.300 de tone pînă acum nu s-a realizat nici măcar procentul de 25 la sută. Tehnicianul agronom Stanciu Ștefan de aici nu-i mobilizează pe oameni să grăbească transportul gunoiului de grajd la cîmp, nu ține evidența realizărilor, el își caută de lucru mai mult pe la birou.

Este știut că una dintre lucrările importante pentru pregătirea terenurilor în vederea însămînțărilor o constituie grăpatul arăturilor adînci de toamnă. In această privință, pînă zilele trecute în raionul Cricov nu s-a făcut aproape nimic (abia s-au grăpat 211 hectare din cele 24.144 de ha cîte au fost arate în toamna trecută și în luna ianuarie din acest an). De asemenea, nu a fost grăpat nici măcar un hectar din cele 12.491 semănate cu culturi păioase în toamna trecută.

Deși pe întregul raion condiționatul semințelor este pe terminate, în unele comune și această lucrare trebuie mult grăbită. Dacă în comunele cum sînt Colceag și Dumbrava simențele au fost asigurate, făcîndu-li-se și proba de germinație, în altele această lucrare bate pasul pe loc. In comuna Parepa, de exemplu, mai trebuie condiționate cel puțin 3 tone de semințe. Dar tehniciana agronom Panait Maria de aci, socotind, se vede, că mai e destulă vreme pentru acest lucru, se ocupă cu treburi de birou, în loc să le arate oamenilor marea însemnătate a folosirii la însămînțări numai a semințelor curățate și bine tratate. La fel, în comuna Ciupelnița, față de 9 tone cît este planul, pînă acum s-a condiționat numai o singură tonă de semințe.

Profitind de unele zile bune de lucru în mai multe unități agricole socialiste s-au început însămînțările de primăvară.

In scopul executării la timp a arăturilor și însămînțărilor în condiții optime, este desigur necesar ca cele 51 de tractoare ale S.M.T.-urilor repartizate pentru raionul Cricov și cele 3.180 de atelaje să fie folosite acum din plin.

Socotim că o atenție deosebită trebuie acordată în raionul Cricov și lucrărilor în pomicultură și legumicultură.

ION DRINCU

Pentru noua recoltă

In dorința de a obține recolte tot mai mari la hectar, colectiviștii din comuna Galații Bistriței, pregătesc de zor terenul și semințele necesare însămînțărilor de primăvară.

Pînă in prezent ei au selectat întreaga cantitate de semințe: grîu de primăvară, orz, ovăz, floarea-soarelui, porumb și altele ce vor fi însămînțate în această primăvară.

ION JERCAN
corespondent

Au însămînțat ovăzul și borceagul

Folosind timpul bun de muncă colectiviștii din satul Tighina, comuna Voicești, raionul Drăgășani, au reușit să însămînțeze 8 ha. cu ovăz și 10 ha. cu borceag. Avînd ogorul făcut din toamnă, la executarea acestor lucrări colectiviștii au folosit acum numai forțe proprii.

DUPĂ ZECE ANI

In comuna Hărman, regiunea Stalin, era mare freamăt. Unii dintre colectiviști se aflau la căminul cultural făcînd ultimele repetiții ale programului artistic, alții fixau lozincile. Membrii consiliului de conducere întîmpinau oaspeții care veneau să participe la marea lor sărbătoare.

Se apropie seara. Sala mare a căminului a devenit neîncăpătoare. Peste 1.000 de persoane — colectiviști și invitați — s-au adunat să sărbătorească un eveniment important din viața gospodăriei colective.

Deodată se făcu tăcere. Tov. Gîrceag Ion, președintele gospodăriei și-a început cuvîntarea făcînd o scurtă trecere în revistă a rezultatelor obținute de colectiviști, în cei zece ani de muncă rodnică. El vorbea celor prezenți despre munca lor. Amintea cum după un an de la istorica ședință a plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, a luat ființă prima gospodărie colectivă din Țara Bîrsei, care poartă numele lui „Tudor Vladimirescu".

Mare deosebire între ceea ce a fost și ceea ce este azi la Hărman. Bilanțul anului 1959 a scos în evidență acest lucru. De la 44 de familii în 1950, la 651 în 1960. De la 180 ha, reprezentînd doar 8 la sută din suprafața arabilă a comunei, la 1.739. De la 4 taurine, la 382. De la o singură scroafă, la 75. — ne mai vorbind de oi, păsări, vite de muncă, grajduri moderne, magazii, autocamioane și multe altele. In acest timp, fondul de bază al gospodăriei a crescut de aproape 30 de ori, adică de la 109.000 lei la 3.352.467 lei. Că munca colectiviștilor a fost încununată de succese, ne-o arată însuși faptul că cea de a zecea aniversare a gospodăriei lor, era sărbătorită de toți locuitorii comunei, acum complet colectivizată. Și cum putea să se întîmple altfel cînd an de an colectiviștii din Hărman, romîni și germani, înfrățiți în muncă, lucrează pămîntul în comun, cu mașini moderne și după cele mai avansate metode agrotehnice, reușind să obțină producții vegetale și animale tot mai mari?

Dacă în 1950 — primul an de muncă în comun — recolta medie la grîu a fost de 1.250 kg la ha, în 1953 ea s-a ridicat la 1.543 kg, în 1956, la 1.995, iar în anul trecut, pe cele 225 ha însămînțate cu grîu, cîte 3.002 kg la ha. Pe 32 de ha s-a obținut cîte 3.302 kg la ha.

Astfel de salturi simțitoare în mărirea producției la hectar au făcut colectiviștii și la alte culturi. De pildă, în anul trecut producția medie de cartofi la ha de pe suprafața de 80 ha a fost de 19.369 kg, la sfecla de zahăr de pe 111 ha a fost de 23.050 kg, la orz de pe 89 ha a fost de 2.501 kg, de pe 71 ha porumb a fost de 2.702 kg porumb boabe, iar la porumb siloz de pe 28 ha a fost de 38.838 kg la hectar.

In anul trecut, aplicînd un întreg complex agrotehnic colectiviștii din Hărman, au obținut la cultura sfeclei de zahăr pe un lot demonstrativ, de un hectar, neirigat, 42.100 kg. Aceasta dovedește că posibilitățile sporirii producției la hectar sînt încă neepuizate.

In acești zece ani și sectorul zootehnic al gospodăriei a cunoscut o mare dezvoltare. In prezent, colectiviștii au 382 capete taurine din care 162 vaci de lapte, revenind cîte 13 vaci cu lapte la suta de hectare de teren agricol. Au 565 porcine, din care 75 scroafe, revenind cîte 7 scroafe la suta de hectare pămînt arabil. Au 885 ovine, cîte 69 oi la suta de hectare teren agricol etc.

Pentru obținerea de producții record în sectorul zootehnic, colectiviștii au organizat un lot de 10 vaci de la care au realizat anul trecut, cîte 4.682 litri lapte în medie pe cap de vacă furajată, iar vaca Kati a dat 6.000 litri lapte.

Fără îndoială că obținerea de producții mari, în toate domeniile de activitate și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei au făcut ca veniturile colectiviștilor să crească din an în an. La sfîrșitul anului 1959, gospodăria a însumat un venit de 3.072.400 lei din care 2.084.000 lei din cultura plantelor de cîmp și 742.000 lei din creșterea animalelor. Valoarea zilei-muncă a ajuns la suma de 39,15 lei.

Familia colectivistului Tohăneanu

I. GHEORGHIU

(Continuare în pag. 3)

Livrează mai mult lapte

Gospodăriile de stat din regiunea Timișoara, trimit în acest an oamenilor muncii, cantități sporite de lapte, în comparație cu anul 1959. De exemplu, la gospodăria de stat Sînandrei, în vreme ce în luna ianuarie s-au obținut 280 hl. lapte, în luna februarie — deși efectivul animalelor respective n-a crescut decît cu 5 vaci, s-au obținut 404 hl de lapte. De asemenea, la gospodăria de stat Peciul Nou, față de 198 hl. lapte obținuți în luna ianuarie, în cursul lunii februarie s-au obținut 265 hl., deși efectivul a fost mai mic cu 7 vaci, care au intrat în repaus mamar.

Situații asemănătoare s-au înregistrat și la gospodăriile de stat Carani, Banloc, Grabați, Liebling, Cenei și Periam.

O nouă brigadă de cîmp

Anul acesta, gospodăria agricolă de stat Tudor Vladimirescu, raionul Arad, a primit noi terenuri, mărindu-se astfel suprafața arabilă. Ca urmare, în gospodărie a fost organizată o nouă brigadă de cîmp căreia i s-au repartizat 620 ha.

Brigada respectivă va fi sprijinită pentru executarea lucrărilor necesare de o brigadă de tractoare compusă din 6 U.T.O.S.-uri.

Primele realizări

Profitind de vremea frumoasă mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii București au pornit munca pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, îndeosebi pe locurile care s-au zvîntat mai ușor, realizînd pînă acum peste 26.500 de hantri. „Bine pregătiți, mecanizatorii noștri — spunea de curînd tov. ing. Ion Cristoloveanu de la S.M.T. Gorneni — au și realizat la arături și destelenlri primii 400 de hantri. Majoritatea dintre aceștia au fost realizați la unitățile agricole cooperatiste din comuna Mihăilești, de către tractoriștii din brigada VI-a condusă de Anghel Ilie".

Ce a stat la baza succeselor dobîndite de mecanizatorii de la S.M.T. Gorneni? Așa după cum a reieșit din discuțiile purtate cu colectivul de conducere al unității, măsurile tehnico-organizatorice ce au fost luate de stațiune în perioada de iarnă. Pe primul plan se situează faptul că reparația utilajului s-a făcut pentru prima oară în întregime în atelierele proprii asigurîndu-se astfel repararea la timp și de bună calitate a tractoarelor și mașinilor ce vor lucra în campanie.

Pe de altă parte, personalul brigăzilor de tractoare a fost școlarizat în timpul iernii, iar în preajma deschiderii campaniei, la sfîrșitul cursurilor profesionale toți oamenii au fost examinați asupra cunoștințelor însușite. Seminarizarea mecanizatorilor a arătat că ei stăpînesc temeinic cele predate la cursuri, tractoriștii învățînd mai bine tehnica minuirii, reglării, întreținerii și reparării tractoarelor și mașinilor agricole, ei asimilînd totodată și o serie întreagă de noi cunoștințe din domeniul agriculturii.

In toată perioada de iarnă, paralel cu întocmirea planurilor de producție la unitățile agricole cooperatiste din raza de activitate, acțiune la care au ajutat și personalul agronomic și cel contabil, au fost încheiate și contractele de lucrări. Planul de producție pentru campania de primăvară de 5.600 de hantri este acum acoperit prin contractări în proporție de 123,1 la sută.

Indată după ținerea ședinței Sfatului S.M.T. brigăzile au primit din partea conducerii S.M.T.-ului sarcinile cantitative și calitative pe campanie. Apoi utilajul a fost deplasat la locul de muncă. Acest lucru a permis scoaterea tractoarelor pe teren în timp util, astfel că orice oră bună de lucru a fost folosită din plin.

Succese asemănătoare s-au dobîndit în pregătirea și începerea muncilor de primăvară și la S.M.T.-urile Ciulnița, Roseti, Slobozia, Lehliu și Bogdana, care au înregistrat pînă la 11 martie realizări cuprinse între 1.280—3.197 hantri. Mai prost stau lucrurile la S.M.T.-urile Ulmeni, Putineiu, Rîioasa, Ulmuleț, Anghelești, Cuza Vodă, Toporu, Băneasa, Odobeasca, Grivița, și altele. Aceste unități nu au reușit încă să-și acopere sarcinile de producție prin contractări. Ele trag în jos graficul contractărilor pe regiune, care la ora actuală nu arată decît 363.180 de hantri contractați din cei 447.834 hantri planificați în campania de primăvară. Conducerile acestor unități au datoria să urgenteze încheierea contractelor de lucrări cu unitățile deservite, cunoscut fiind că timpul nu așteaptă, iar lucrările de primăvară au și început.

I. LEȘEANU

In livezi și vii

La gospodăria de stat Lipinița, raionul Adamclisi, regiunea Constanța, mecanizatorii au pregătit 50 de hectare pentru plantări de vie și 25 ha. pentru plantări de portaltoi.

Alți muncitori au făcut dezgropatul viei pe rod pe 193 ha.

Totodată, profitînd de timpul frumos, au fost curățiți și stropiți toți pomii fructiferi din livada ce ocupă aci 160 de ha.

Rezultatele muncii în comun I-AU CONVINS

Anul trecut, cam pe vremea asta, Ilie Trașcă, președintele gospodăriei colective din Sutești, raionul Drăgășani, sta de vorbă cu Vasile Rada, țăran muncitor cu gospodărie individuală.

— Prea îl cocoloșiți tovarășe președinte, pînă la seceră o să-l gidilați și la subțioară, făcu Rada, văzîndu-i pe colectiviști împrăștiind pe grîu azotat de amoniu.

— Să vii la vară, la arie și-ai să-ți schimbi părerea, nene Vasile, a răspuns Trașcă vesel.

De cîțiva ani, la Sutești, s-a încetățenit o foarte bună metodă de lucru. Rareori trece vreo săptămînă fără ca la Sutești să nu vie vreun inginer de la secția agricolă a raionului ori de la stațiunea experimentală I.C.H.V. Drăgășani. Cînd s-a semănat grîul, inginerul Baractaru, vicepreședintele raionului, a stat la Sutești cîteva zile îndrumîndu-i pe colectiviști cum să-l semene. La porumb inginerul Negreanu Dumitru șeful secției agricole a raionului a supravegheat atît însămînțatul cît și întreținerea, iar inginerul Coman Basamac de la stațiunea experimentală a I.C.H.V. a îndrumat pe colectiviști cum să-și lucreze cele 9 hectare de vie.

— Noi avem pămînt cam puțin și de calitate slabă, dacă l-am lucra tot cum l-am lucrat cînd eram individuali, nu făceam nici o ispravă. Așa însă, adunat în tarlale mari, îngrășat bine, arat cu tractorul, semănat cu sămînță aleasă, și lucrat după litera cărții, nu se poate ca pămîntul nostru să nu dea rod bogat, zicea el ori de cîte ori cîte un colectivist mai cîrtea cînd era vorba de introducerea unei noi metode de muncă în gospodărie.

Incetul cu încetul oamenii s-au deprins cu noile metode de muncă, în timp ce trăgeau cu ochiul la tarlaua de grîu ori de porumb, sau la butucii încărcați cu struguri. Curînd rezultatele îndrumărilor inginerilor au început să se arate. 3.525 de kg. de grîu la hectar au obținut colectiviștii din Sutești de pe cele 12 hectare. Apoi la porumb 3.086 de kg. boabe la hectar de pe 10 hectare și 11.500 kg. de struguri la hectar pe cele 9 hectare de vie.

A venit împărțirea produselor. Grigore Cercelaru și Nicolae Opriță tocmai erau la rînd:

— Pentru 300 zile-muncă, Grigore Cercelaru primește 1.800 kg. de grîu,

Noi ogoare unite

1.650 kg. de porumb, 60 kg. de fasole, 300 litri vin, 60 litri de țuică și 3.000 de lei, strigă socotitorul.

Pe o bancă, în rîndul cel din urmă, Rada Vasile, Petre I. Hățiș și Mitruț Florin stăteau de vorbă în șoaptă.

— Vii și tu la masă? Am auzit c-au tăiat un porc și au niște vin de te scoală din morți, îl întreabă pe Rada, Florin Mitruș.

Rada tăcea. Peste capetele celor din fața lui privea la Ilie Trașcă. Ii venise la ureche cîteva vorbe de ale președintelui și-acum și le depăna în minte, privindu-l atent.

— De ce nu-l chemi pe Rada lîngă noi? îl întrebase pe președinte, Grigore Cercelaru.

— Nu vreau să spună că-l trag de mînecă, răspunse Trașcă.

Vorbele astea îl necăjiseră pe Rada și era hotărît să nu le prea bage în seamă căci zise:

— Am venit tovarășe președinte, dar de plecat nu mai plec. Cînd am văzut c-ați scos 3.500 kg. grîu la hertar, iar eu n-am scos nici pe jumătate, ce să mai aștept? Viu chiar fără să mă tragi de mînecă, spuse Rada privindu-l pe Trașcă drept în ochi.

Ilie Trașcă zîmbi, apoi vorbi domol, cum nu prea vorbește el de obicei.

— E adevărat, nene Vasile, așa am spus și-o repet. Nu tragem pe nimeni de mînecă. Avem 46 de cereri noi și mă bucură faptul că oamenii au venit după ce s-au convins singuri că noi nu glumim, ci facem treabă bună.

— Dar cu vacile ce s-aude tovarășe președinte? intră și Mitruț în vorbă.

— Cum știi, cumpărăm 10 vaci, mărim și ferma de porci și pe cea de păsări și într-un an-doi ne vezi și cu sectorul zootehnic printre primii pe regiune. Am și vorbit cu medicul veterinar Ion Nicolae din Grădinari; ne încredem în ajutorul pe care ni l-a făgăduit.

Florin Mitruț se uită o clipă la vecinul său, la Petre Hățiș, cu care se înțelese din ochi:

— Atunci socotește-ne și pe noi înscriși, glăsui el. Știi, nu vreau să luăm parte la masă ca țărani individuali, zise rîzînd Mitruș, și-i strînse tare mîna președintelui.

I. TERBESCU

Verificînd calitatea însămînțărilor

Au început însămînțările de primăvară și pe tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Romînești regiunea Ploești. In fotografie: tov. Ivanov Grigore, președintele gospodăriei, verificînd împreună cu brigadierul de cîmp Constantin Ștefan și cu șeful brigăzii a 3-a de la S.M.T. Bărcănești calitatea însămînțărilor.

Foto: C. DUMITRU

In sprijinul cursanților de la învățămîntul agrozootehnic de masă

Cum au obținut recolte mari de mere gospodăriile agricole de stat Halînga și Tg. Jiu la punctele de sprijin demonstrative îndrumate de stațiunea experimentală pomicolă Voinești

Prof. T. BORDEIANU
Membru corespondent al Academiei R. P. R.

Cultura pomilor constituie o ramură agricolă importantă în țara noastră.

Cele mai mari masive de livezi, aproape neîntrerupte, se află în zona pădurilor de fag și stejar, în regiunea dealurilor, unde de fapt se realizează și cea mai mare cantitate de fructe din țara noastră.

Cu toate condițiile favorabile pentru creșterea și rodirea pomilor, în multe bazine pomicole din țara noastră, chiar și în regiunile de deal, se obțin încă producții mici și neregulate de la un an la altul, din cauză că livezile, mai ales în sectorul individual, nu sînt îngrijite cum trebuie.

Pentru a lichida rămînerea în urmă a acestei ramuri de producție, partidul a trasat sarcina ca, pe lîngă înființarea de livezi noi, să se ia toate măsurile necesare în vederea sporirii producției de fructe în livezile existente.

In această privință, știința agrobiologică miciurinistă ne învață că recolte mari de fructe se pot obține în fiecare an numai dacă în livezi se aplică o agrotehnică rațională. Prin aceasta se înțelege aplicarea la timp și în condiții corespunzătoare a lucrărilor solului, folosirea îngrășămintelor și a irigației, aplicarea tăierii pentru stimularea creșterii și rodirii pomilor, precum și a tratamentelor pentru combaterea bolilor și a insectelor dăunătoare.

Stațiunile experimentale pomicole ale Institutului de cercetări horti-viticole, aplicînd la nivel înalt toate verigile agrotehnicii raționale, au reușit să obțină mai mulți ani la rînd recolte mari chiar și în livezile care pînă nu de mult dădeau recolte foarte mici, din cauză că erau îngrijite nerațional.

Pentru a generaliza în sectorul de producție experiența obținerii unor recolte mari de fructe, stațiunile experimentale pomicole ale Institutului de cercetări horti-viticole (I.C.H.V.) au organizat puncte de sprijin demonstrative în diferite gospodării agricole de stat.

In toate cazurile, pe loturile punctelor de sprijin demonstrative, unde s-au aplicat măsurile agrotehnice recomandate de către stațiunile experimentale pomicole, s-au obținut producții mult mai mari și la un preț de cost mai scăzut decît în restul plantațiilor vecine cu loturile demonstrative din aceleași gospodării.

In cele ce urmează se vor arăta rezultatele obținute la punctul de sprijin Ilovăț din cadrul gospodăriei agricole de stat Halînga, din raionul Turnu-Severin și la punctul de sprijin Dobrița din cadrul gospodăriei agricole de stat Tîrgu-Jiu, raionul Tîrgu-Jiu. Ambele puncte de sprijin sînt îndrumate de către stațiunea experimentală pomicolă Voinești, din raionul Tîrgoviște, prin cercetătorul Moruju Gheorghe.

Livada de la Ilovăț, în suprafață de 288 ha, este situată la altitudinea de circa 600 m, pe un sol podzolit, cu reacție acidă. Precipitațiile anuale se ridică la 550 mm, iar adîncimea pînzei de apă freatică variază între 4 și 15 m.

In cadrul acestei livezi, în anul 1958 s-a înființat un lot demonstrativ în suprafață de 2 ha meri, plantați la distanța de 8 m. × 8 m. Livada era în vîrstă de 35 de ani și prezenta multe lipsuri. Din această cauză, tot lotul demonstrativ a cuprins numai 160 meri (135 pomi fiind din soiul Ionathan).

Ca martor s-au ales 9 pomi din soiul Ionathan.

Pînă în anul 1958, în această livadă se obțineau recolte relativ mici, iar rodirea era adesea periodică.

In scopul repunerii pe rod a plantației de pe acest lot demonstrativ și în special pentru a înlătura rodirea periodică, s-a acordat o atenție deosebită lucrărilor solului, folosirii îngrășămintelor și a irigației, aplicării tăierilor, precum și a tratamentelor pentru combaterea bolilor și insectelor.

Solul din livada lotului demonstrativ a fost întreținut atît în anul 1958 cît și în anul 1959, sub formă de ogor negru, adică menținut fără buruieni și afînat în cursul întregii perioade de vegetație. In acest scop, s-au executat trei arături: una în luna martie, alta în iunie și a treia în noiembrie. Intre arături solul a fost afînat folosindu-se grapa sau cultivatorul. In jurul pomilor, sub proiecția coroanei, terenul a fost prășit în aprilie, iunie și la sfîrșitul lui iulie.

Pe parcela martor, cu cei 9 meri Ionathan aleși în acest scop, terenul nu s-a lucrat ci a rămas, în continuare, înțelenit.

Prin faptul că solul din livadă era foarte sărac, s-au aplicat îngrășămintele. In anul 1958, primăvara, la fiecare pom s-a dat cîte o cantitate de 200 kg de gunoi de grajd bine descompus, care a fost împrăștiat pe o suprafață ceva mai mare decît proiecția coroanei pomului și îngropat cu ocazia primei arături de primăvară. Ca îngrășăminte minerale s-au administrat cîte 3 kg superfosfat la fiecare pom, o dată cu încorporarea gunoiului de grajd și cîte 1,5 kg de azotat de amoniu. Acesta s-a administrat în două etape, una în luna martie, — deci înainte de pornirea vegetației și alta în luna mai, după legarea fructelor.

In toamna anului 1958, s-au administrat, de asemenea, cîte 3 kg superfosfat, care s-a încorporat în sol o dată cu arătura de toamnă. In luna martie 1959, s-au administrat cîte 0,7 kg de sare potasică și 0,5 kg de azotat de amoniu. După legarea fructelor s-au mai administrat la fiecare pom cîte 0,5 kg azotat de amoniu.

In anul 1958, din cauza precipitațiilor insuficiente din cursul verii, livada de meri de pe lotul demonstrativ a fost irigată de două ori, — în cursul lunii iulie și august.

In anul 1959, pomii nu s-au mai irigat.

Prin faptul că pomii dădeau semne de îmbătrînire, neavînd decît creșteri anuale foarte scurte, li s-au aplicat în luna martie 1958 tăieri de întinerire ușoară pînă la lemn de 2 și 3 ani.

In anul 1959 prin tăierile aplicate s-a urmărit o rărire ușoară a ramurilor din coroană, precum și o rărire potrivită a celor de rod. La pomii de pe parcela martor nu s-a aplicat nici un fel de tăiere.

Inainte de organizarea lotului demonstrativ merii din livadă erau puternic atacați de păduchele din San-José, de gărgărița florilor de măr (Anthonomus pomorum), de viermele merelor (Carpocapsa pomonella), precum și de pătarea cafenie și rapănul merilor (Fusicladium dendriticum).

Avînd în vedere gradul de infestare al livezii, s-a acordat o atenție deosebită aplicării tratamentelor. In acest scop, în cursul lunii februarie 1958 pomii au fost stropiți cu ulei horticol (5 la sută). Tratamentul al doilea, cu Lindan (0,5 la sută) s-a aplicat la 5 și la 6 aprilie 1958 în scopul combaterii gărgăriței florilor de măr.

Tratamentul al treilea s-a aplicat la 15—16 aprilie la apariția bobocilor florali, folosindu-se zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută, în vederea prevenirii atacului de Fusicladium.

Tratamentul al 4-lea s-a aplicat la 8—10 mai și anume în faza de răsfirare a inflorescențelor folosindu-se soluție sulfocalcică în concentrație de 2 la sută.

Tratamentul al 5-lea s-a aplicat după scuturarea petalelor la 20—21 mai cu sulf muiabil în concentrație de 0,3 la sută.

Tratamentele al 4-lea și al 5-lea au avut ca scop prevenirea și combaterea rapănului și a făinării.

In scopul combaterii păduchelui din San-José s-au aplicat două tratamente cu soluție de Lindan 0,5 la sută în amestec cu zeamă sulfocalcică 2 la sută; primul (de fapt al 6-lea) tratament s-a aplicat în zilele de 8—10 iunie 1958, iar cel de al doilea (de fapt al 7-lea) la 20—22 iunie.

In anul 1959, pe lotul demonstrativ s-au aplicat aceleași tratamente.

In parcela martor, atît în anul 1958 cît și în anul 1959, s-au aplicat numai cîte 3 tratamente: primul cu ulei horticol 5 la sută în luna februarie, al doilea cu zeamă sulfocalcică 2 la sută în luna mai și al 3-lea cu aceeași soluție în luna iunie.

In ambii ani, la merii de pe lotul demonstrativ s-au așezat proptele pentru prevenirea ruperii și dezbinării ramurilor sub greutatea recoltei de fructe.

In parcela martor, recolta fiind mică, n-a fost nevoie de proptele.

Recoltatul merelor a avut loc în fiecare an în prima și a doua decadă a lunii octombrie.

In anul 1958, de pe cei 151 pomi s-a obținut cantitatea de 29.338 kg mere, deci 194 kg fructe de fiecare pom. Merele respective au fost de calitate superioară avînd o greutate medie de 165 grame.

Dacă livada n-ar fi avut lipsuri, de pe numărul normal de 156 pomi la ha, plantați la 8 m×8m s-ar fi obținut o producție de 30.264 kg fructe la ha.

De pe cei 9 meri din parcela martor care nu a fost îngrijită rațional s-a obținut o recoltă totală de 612 kg mere, adică 68 kg fructe de la fiecare pom; acestea au fost mai mici în comparație cu fructele de pe lotul demonstrativ avînd o greutate medie de 93 grame bucata. In acest caz în livada fără lipsuri s-ar fi obținut o recoltă de 10.608 kg la ha.

Prețul de cost realizat a fost de 0,37 lei per kg la pomii de pe lot și 0,55 lei per kg la pomii din parcela martor.

Rezultă astfel că fructele din parcela martor, cu toate că au fost de calitate inferioară, au costat cu 17 bani per kg mai mult decît cele obținute pe lotul demonstrativ.

Merele obținute pe lotul demonstrativ s-au valorificat în medie cu 1 leu kg încasîndu-se suma totală de 29.338 lei. Scăzînd din aceasta cheltuielile efectuate în sumă de 11.120 lei, rezultă un beneficiu net de 18.218 lei pentru întregul lot sau de 120 lei pentru fiecare pom.

Producția de 612 kg mere obținute pe parcela martor s-a valorificat în medie la prețul de 0,80 lei per kg, încasîndu-se suma totală de 490 lei. Scăzînd din aceasta cheltuielile efectuate în sumă de 341 lei, rezultă un beneficiu total de 149 lei, ceea ce reprezintă 16 lei pentru fiecare pom.

In anul 1959, de la cei 151 pomi de pe lotul demonstrativ s-a obținut o producție de 17.024 kg mere sau 112,7 kg fructe per pom față de parcela martor care a produs în total 434 kg mere, adică cîte 48,2 kg fructe de la fiecare pom. In primul caz, greutatea fructelor a fost de 167 g, iar în cel de al doilea numai de 100 g. La o densitate normală de 156 pomi recolta obținută a fost de 17.581 kg la ha în primul caz și de 7.519 kg la ha în cazul al doilea.

Prin valorificarea cantității de 17.024 kg mere, în medie la prețul de 1,20 lei, s-a încasat suma de 20.428 lei, iar din vînzarea producției de 434 kg mere de pe parcela martor la prețul de 0,85 lei, s-a realizat suma de 370 lei. Scăzînd cheltuielile efectuate, în sumă de 12.251 lei, rezultă un beneficiu de 8.177 lei, adică de 54 lei per pom, în cazul parcelei martor, după scăderea sumei de 341 lei ce reprezintă cheltuieli, rezultă un beneficiu de 29 lei sau de 3 lei pentru fiecare pom.

Față de rezultatele bune obținute în 1958 la Ilovăț, la cererea Trustului Gostat Craiova, stațiunea experimentală pomicolă Voinești, a înființat în anul 1959 la trupul Dobrița, din cadrul gospodăriei de stat Tîrgu Jiu un lot demonstrativ în suprafață de 4 ha cuprinzînd 527 meri în vîrstă de 25 ani, reprezentați prin soiurile Ionathan (172 pomi), London Pepping (165 pomi) și Crețesc roșu (190 pomi).

Parcela martor, cuprinzînd 21 meri Ionathan s-a ales în mijlocul plantației.

Lotul se află pe un sol podzolit, foarte sărac. Precipitațiile anuale se ridică aci pînă la 800 mm.

Pe lotul demonstrativ solul s-a menținut ca ogor negru. In acest scop, s-au executat arături în luna martie, iunie și noiembrie; între arături, solul a fost lucrat cu grapa, discuitoarea sau cultivatorul. Solul de sub proiecția coroanei s-a prășit la 1 iunie, 10 iulie și la 10 august.

Pe parcela martor terenul a rămas înțelenit.

La lotul demonstrativ s-au aplicat la 31 martie cîte 225 kg superfosfat și cîte 80 kg azotat de amoniu la hectar. La 20 iunie, adică după căderea petalelor, s-au administrat din nou cîte 80 kg la ha azotat de amoniu.

In parcela martor nu s-au administrat îngrășăminte.

In scopul combaterii bolilor și dăunătorilor s-au aplicat 5 tratamente și anume: primul — cu ulei ICAR 5 la sută, în luna februarie, al doilea — cu soluție Detox emulsionabil 0,5 la sută la 1 aprilie, al treilea — cu soluție sulfocalcică 2 la sută la 1 iunie, al patrulea — cu aceeași soluție la 25 iunie și ultimul la 29 august — cu sulf muiabil 0,3 la sută.

Pe parcela martor s-au aplicat numai primele două tratamente.

La recoltare, s-a realizat pe lotul demonstrativ cantitatea de 22.264 kg repartizată astfel pe soiuri:

Ionathan — 7.260 kg sau 48 kg/pom; London Pepping — 6.644 kg sau 40 kg/pom; Crețesc roșu — 8.360 kg sau 44 kg/pom.

De pe cei 21 meri Ionathan din parcela martor s-a obținut o producție de 350 kg, ceea ce revine la 16 kg/pom.

Referindu-ne numai la soiul Ionathan, în cazul densității normale de 156 pomi la ha, s-ar fi realizat pe lotul demonstrativ o recoltă de 7.488 kg la ha, în timp ce la martor aceasta ar fi fost numai de 2.496 kg la ha.

Cu toate că pe lotul demonstrativ producția pe pom a fost mai mare decît pe parcela martor, fructele au fost de calitate superioară, avînd fiecare greutatea de 125 g față de 84 g cît au avut cele de pe parcela martor.

Din valorificarea la un preț mediu de 1 leu per kg a fructelor de pe lotul demonstrativ s-a încasat suma totală de 22.264 lei; fructele rezultate de pe parcela martor s-au valorificat la prețul de 0,85 lei per kg încasîndu-se suma totală de 297 lei.

Scăzîndu-se cheltuielile efectuate, rezultă un beneficiu net la pomii de pe lot de 12.240 lei, adică **24 lei per pom**, iar la parcela martor — un beneficiu **de 129 lei**, adică **6,40 lei per pom**.

In primul caz, prețul de cost al unui kilogram de mere se ridică la 0,45 lei, iar în cazul al doilea la lotul martor — la 0,48 lei.

Datele reproduse mai sus constituie o dovadă grăitoare că aplicarea în complex a principalelor măsuri agrotehnice atrage după sine o sporire a producției, o îmbunătățire a calității și o reducere simțitoare a prețului de cost al fructelor.

Pentru a ne da seama de efectul măsurilor agrotehnice aplicate, în cele ce urmează vom încerca să fundamentăm din punct de vedere științific măsurile aplicate și rezultatele obținute.

In această privință, știința pomicolă ne arată că pentru a obține recolte mari, sporite de la un an la altul, este necesar ca pomii să aibă în coroană ramuri de rod viguroase, sănătoase și garnisite (îmbrăcate) cît mai bine cu ramuri de rod. In același timp, este necesar să se prevină slăbirea sau uscarea înainte de vreme a ramurilor de rod în vîrstă și să se asigure formarea în fiecare an a unui număr suficient de ramuri de rod noi pentru înlocuirea celor îmbătrînite sau a celor ce se usucă. Este necesar de asemenea, ca ramurile de rod ce se formează să aibă muguri de rod viguroși. Asemenea muguri se formează numai în cazul cînd pomii găsesc în sol substanțele hrănitoare necesare și au creșteri viguroase în fiecare an.

Pentru a ne putea explica felul cum măsurile agrotehnice aplicate în livezile de la Ilovăț și Dobrița au influențat asupra sporirii producției de fructe, este necesar să cunoaștem cîteva din particularitățile biologice ale pomilor.

P. G. Sitt, fost profesor la Academia Agricolă „C. A. Timireazev" din Moscova, deosebește în viața pomilor 3 perioade de vîrstă și anume: a tinereții, a rodirii și a bătrîneții.

In prima perioadă, a tinereții, pomii cresc viguroși, formează ramuri de schelet puternice și își dezvoltă un sistem radicular bogat care crește atît lateral, cît și în adîncime.

Către sfîrșitul acestei perioade, în organele pomului încep să se depună în cantități din ce în ce mai mari, substanțele de rezervă care favorizează formarea ramurilor de rod. Pe măsură ce aceste rezerve se măresc, pomul intră în perioada a doua, cea de rodire.

In perioada de rodire creșterea ramurilor de schelet slăbește încetul cu încetul; în schimb, se formează un număr din ce în ce mai mare de ramuri de rod. Ca urmare a acestui fapt producția de fructe crește progresiv.

După o perioadă lungă de rodire, pomul se epuizează, din care cauză creșterile anuale încetinesc și producția de fructe scade; în felul acesta pomul intră în perioada a treia a bătrîneții, cînd creșterile anuale încetează aproape complet, iar producția de fructe scade simțitor.

Rezultă astfel că pomii produc cea mai mare cantitate de fructe în perioada a doua, a rodirii, care la măr este de 25—35 de ani. Această perioadă se scurtează însă foarte mult dacă pomii cresc pe soluri sărace și mai ales în cazul cînd nu sînt îngrijiți și sînt atacați de boli și dăunători.

In cazul pomilor de la punctele de sprijin demonstrative Ilovăț și Dobrița, pomii se găseau în perioada de rodire. Prin faptul că înainte de organizarea loturilor demonstrative, îngrijirile necesare, erau mult epuizați și atacați puternic de boli și insecte; ca urmare, produceau cantități mici de fructe, neregulat de la un an la altul. Dovada o constituie înseși producțiile obținute în anii 1958 și 1959 pe parcelele martor de la ambele puncte demonstrative, unde solul a continuat să rămînă înțelenit și după organizarea loturilor.

In asemenea cazuri, ierburile — prin numeroasele lor rădăcini — formează la suprafața solului un strat pîslos care împiedică pătrunderea aerului la rădăcinile pomilor. O parte din apa ploilor care pătrunde totuși în pămînt este absorbită de rădăcinile ierburilor înainte de a ajunge la rădăcinile pomilor. Mai mult, ierburile crescînd viguros primăvara de vreme, consumă cantități mari de apă și substanțe hrănitoare minerale tocmai în acea epocă cînd și pomii au nevoie de acestea în cantități mari.

In pămînturile înțelenite, aerul pătrunde cu multă greutate în zona rădăcinilor; ca urmare, solul se încălzește greu și cu multă întîrziere, din această cauză, microorganismele din sol încep tîrziu activitatea lor pentru descompunerea substanțelor organice și transformarea lor în substanțe minerale, pe care pomii le absorb din pămînt prin rădăcini.

Așa se explică faptul că pomii de pe parcelele martor din livezile de la Ilovăț și Dobrița, cu teren înțelenit, au continuat să crească slab, să îmbătrînească înainte de vreme și să dea recolte din ce în ce mai mici și de calitate inferioară.

In livezile de pe loturile demonstrative, solul fiind lucrat și afînat, apa din ploi a pătruns cu ușurință și a ajuns în zona rădăcinilor. Prin faptul că solul afînat împiedică evaporarea apei, aceasta a rămas aproape în întregime la dispoziția pomilor.

Intr-un sol afînat aerul pătrunde, de asemenea, mai ușor, pămîntul se încălzește mai repede, iar ca urmare, microorganismele din sol se înmulțesc și transformă toate resturile vegetale în humus și apoi în săruri minerale pe care pomii le absorb dizolvate în apă prin rădăcini.

Acumularea unor cantități mari de apă în solurile lucrate și menținute sub formă de ogor negru este favorizată și de lipsa ierburilor sau a buruienilor.

Ca urmare, pomii de pe loturile demonstrative de la cele 2 gospodării, fiind aprovizionați în măsură suficientă cu substanțe nutritive, au crescut puternic și au format lăstari viguroși cu un număr mare de frunze. La rîndul său, frunzișul bogat a favorizat acumularea unor cantități mari de substanțe de rezervă pe care pomii le-au folosit pentru dezvoltarea fructelor, formarea mugurilor vegetativi, precum și pentru transformarea unora din aceștia în muguri de rod. Cu alte cuvinte, menținerea solului din livezi sub forma de ogor negru în livezile de pe loturile demonstrative a favorizat creșterea pomilor, pregătirea mugurilor de rod pentru recolta din anul următor, precum și producții mari de fructe de calitate superioară.

Pentru ca pomii să poată extrage din sol substanțele nutritive de care au nevoie, acestea trebuie să fie dizolvate în apă. Fără apă, deci pe timp de secetă, pomii suferă mult, ca urmare a insuficienței hranei pe care o primesc prin rădăcini. Dacă nu plouă primăvara, pomii nu leagă fructe. Dacă nu plouă în timpul verii, creșterea pomilor este slabă, fructele se dezvoltă insuficient și cad cu mult înainte de a ajunge la maturitate. Ca urmare, recolta totală a pomilor se micșorează mult.

In asemenea ani secetoși se recomandă aplicarea irigației. In acest scop, se recomandă a da cîte 600—700 mc de apă la ha, înainte de pornirea vegetației la pomi, la 15—20 zile de la sfîrșitul înfloritului și pe la mijlocul lunii iunie, după ce se scutură fructele nedezvoltate. Pe la mijlocul verii, prin luna iulie, livada se irigă din nou pentru a favoriza creșterea în volum a fructelor.

Recolta mare de fructe obținută în anul 1958 în livada de la Ilovăț se datorește în mare parte și irigației aplicate, iar recolta mai mică din 1959 se poate explica prin insuficiența apei, întrucît livada n-a mai fost irigată.

Printre măsurile agrotehnice ce favorizează sporirea producției un rol important îl au și **tăierile**.

Pomii de pe cele 2 loturi demonstrative, după cum s-a arătat mai sus, se aflau în perioada de rodire, fără creșteri anuale. Din cauza lipsei de lumină, ca urmare a faptului că ramurile din coroană erau foarte dese, o mare parte din pinteni nu se mai transformau în țepușe ci îmbătrîneau și se uscau înainte de vreme. De aceea, ramurile de schelet au rămas degarnisite (golașe) la bază, iar ramurile de rod se formau mai mult către periferia coroanei. Din cauza unui frunziș sărac, ca urmare a creșterilor anuale reduse, mugurii de rod se formau incomplet, iar florile rezultate din acești muguri legau un procent mic de fructe.

In vederea repunerii pe rod a pomilor respectivi s-a procedat în primul rînd la o rărire a ramurilor din coroană pentru a permite o expunere cît mai bună la lumină a tuturor ramurilor de rod.

S-a aplicat de asemenea, și tăierea de reducție, adică de scurtare a ramurilor. In urma acestei lucrări, în cursul verii au crescut numeroși lăstari care prin frunzișul lor au favorizat creșterea fructelor și formarea mugurilor pentru anul viitor.

Prin faptul că un frunziș bogat și mai ales sănătos favorizează depunerea în ramuri a substanțelor de rezervă necesare pentru creșterea și rodirea pomilor, este necesar ca frunzele să fie sănătoase în cursul întregii veri. In acest scop se aplică **tratamentele cu diferite produse insectofungicide**.

Tratamentele aplicate în acest scop pe loturile de la Ilovăț și Dobrița au fost suficiente și au prevenit atît atacul insectelor, cît și al bolilor criptogamice. Frunzele au rămas astfel sănătoase în cursul întregii veri și au funcționat normal; în același timp și fructele au rămas neatacate, deci curate și de calitate mai bună.

Din exemplele arătate mai sus, privind rezultatele obținute la punctele de sprijin Ilovăț și Dobrița, se pot trage următoarele învățăminte:

1) Principala cauză a rodirii neregulate a pomilor este insuficienta aprovizionare a lor cu apă și substanțe hrănitoare.

2) Pentru a obține recolte regulate și crescînde de la un an la altul, prin lucrări agrotehnice și sisteme de întreținere, trebuie să fie ridicată fertilitatea (rodnicia) solului.

In acest scop, terenul din livadă trebuie menținut sub forma de ogor negru. Lucrările încep cu arătura de toamnă care se face în perioada îngălbenirii sau căderii frunzelor. Apa din ploile de toamnă, din zăpadă și din ploile de primăvară, pătrunde mai ușor în pămîntul lucrat din toamnă. In urma înghețului și dezghețului, pămîntul devine mai afînat, din care cauză aerul pătrunde mai ușor în zona rădăcinilor. In afară de aceasta, în solurile arate, datorită înghețului se distrug în cursul iernii și numeroși dăunători care iernează în straturile de la suprafață ale solului.

In raport cu adîncimea la care sînt repartizate rădăcinile pomilor, arătura de toamnă se face la o adîncime de 18—22 cm. In cazul cînd rădăcinile se află mai în față, se reduce din adîncimea arăturii pentru a nu fi vătămate un număr mare de rădăcini.

In livezile în care coroanele pomilor încă nu umbresc în întregime pămîntul de pe intervale, acesta se poate cultiva cu legume sau în general cu plante prășitoare de talie mică.

In livezile așezate pe pante, unde există pericolul eroziunii solului, nu se mai recomandă folosirea ogorului negru; în asemenea cazuri intervalele dintre pomi se înierbează și pămîntul se lucrează doar sub proiecția coroanelor. Dacă panta terenului nu este mare, unele intervale dintre pomi se înierbează, iar altele se mențin ca ogor negru; pentru prevenirea eroziunii solului de pe benzile lucrate, acestea se orientează pe linia curbelor de nivel (de-a curmezișul pantei).

3) In scopul obținerii de recolte sporite de la un an la altul, solul din livezi trebuie să pună la dispoziția pomilor toate substanțele hrănitoare de care au nevoie. Acest lucru se realizează prin aplicarea în livezi a îngrășămintelor organice și minerale care se dau la timp, în raport cu nevoile pomilor.

Pe baza rezultatelor obținute la stațiunile experimentale ale Institutului de cercetări horti-viticole, pentru livezile situate pe soluri podzolite sărace în substanțe nutritive, se recomandă folosirea următoarelor cantități de **îngrășăminte**:

20.000 kg/ha gunoi de grajd, îngropat toamna;

500—600 kg/ha superfosfat, îngropat toamna;

150—200 kg/ha sare potasică, îngropată toamna;

350—400 kg/ha azotat de amoniu, administrat în 3 reprize din care, una toamna și celelalte două primăvara, prima înainte de pornirea vegetației și a doua după legarea fructelor.

Gunoiul de grajd, superfosfatul și sarea potasică se încorporează în sol o dată cu arătura de toamnă, la adîncimea de 18—22 cm. Azotatul de amoniu se îngroapă mai la suprafață prin lucrarea solului cu cultivatorul.

4) In regiunile secetoase și acolo unde ploile nu sînt repartizate bine în cursul vegetației, se recomandă irigarea pomilor în momentele cînd au cea mai mare nevoie de apă. Prima udare se execută primăvara devreme, înainte de desfacerea mugurilor. Aceasta are ca scop să favorizeze dezmuguritul și înfrunzitul.

A doua udare se face după 15—20 de zile de la sfîrșitul înfloritului și are ca scop să favorizeze dezvoltarea unui frunziș bogat, care asigură formarea mugurilor de rod pentru anul următor.

A treia oară, livezile se udă pe la mijlocul lunii iunie după ce cad fructele nedezvoltate și are ca scop stimularea (forțarea) creșterii fructelor. In caz de nevoie, livada se mai irigă și pe la mijlocul lunii iulie.

5) Tăierea este o măsură agrotehnică cu ajutorul căreia, pe lîngă altele, pomul este menținut permanent în stare de rodire.

Pentru a putea repune pe rod pomii îmbătrîniți înainte de vreme, este necesar să se aplice tăieri, la început de rărirea și corectarea coroanei, apoi de scurtare a ramurilor de schelet pentru întinerirea pomilor. In urma acestor lucrări se formează multe ramuri noi, cu un frunziș bogat în care se elaborează cantități însemnate de hidrați de carbon și alte substanțe de rezervă care ajută la rodirea pomilor.

6) Aplicarea tratamentelor în livezi pentru prevenirea atacului de boli și insecte, constituie un mijloc important și sigur pentru obținerea unor producții mari de fructe de calitate superioară.

In acest scop, pentru combaterea păduchelui din San-José din livezile de măr și păr se execută în timpul iernii stropiri cu uleiuri minerale în concentrație de 5 la sută, sau cu zeamă sulfocalcică de 28° Bé în concentrație de 20 la sută sau cu Sandolin în concentrație de 1,5 la sută.

Pentru combaterea gărgăriței florilor de măr și păr, pomii se stropesc la începutul înfloririi mugurilor cu Lindan 0,5 la sută.

Pentru combaterea rapănului la măr și păr, în faza cînd se formează rozeta de frunze în jurul bobocilor florali, pomii se tratează cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,50—0,75 la sută sau cu zeamă sulfocalcică în concentrație de 2 la sută. Stropirea următoare se face cu aceleași soluții în momentul cînd aproape 80 la sută din bobocii florali sînt înfrunziți. După căderea petalelor, adică după sfîrșitul înfloritului, pomii se stropesc cu zeamă bordeleză 0,5 la sută sau cu zeamă sulfocalcică în concentrație de 2 la sută.

După 20 de zile de la această stropire, cînd fructele ajung la mărimea unei alune, se mai aplică un tratament cu zeamă sulfocalcică 2 la sută în scopul combaterii păduchelui din San-José din prima generație.

In cazul cînd în livezi există un atac puternic al păduchelui din San-José, se mai face încă o stropire cu zeamă sulfocalcică 2 la sută la un interval de 30 zile după combaterea primei generații.

Pentru combaterea viermelui merelor și perelor, o dată cu stropirea cu zeamă bordeleză, ca și pentru combaterea rapănului, aceasta se combină cu arseniat de calciu 0,4 la sută sau cu arseniat de plumb 0,4 la sută sau cu verde de Paris 0,25 la sută.

7) Spre a se obține rezultate bune în refacerea livezilor îmbătrînite din țara noastră și a le aduce în starea să rodească mai mult și în fiecare an, este necesar ca toate lucrările arătate mai sus să se aplice în complex. Aceasta înseamnă că o dată cu lucrarea solului trebuie introduse îngrășămintele care ridică fertilitatea solului și trebuie aplicată și irigația care completează insuficiența apei din sol. In același timp, trebuie îngrijit și pomul însuși prin executarea regulată a tăierilor și prin aplicarea tratamentelor contra atacului bolilor și insectelor.

Din expunerea de mai sus rezultă clar necesitatea și folosul colaborării între Institutele de cercetări și sectorul de producție, în cazul nostru, între stațiunile experimentale pomicole ale I.C.H.V. și gospodăriile agricole de stat cu sector pomicol dezvoltat. Ca urmare a colaborării respective, tehnicienii din gospodării își pot ridica nivelul de pregătire profesională și pot contribui în mare măsură la ridicarea productivității pomilor din livezi.

Exemplele reproduse mai sus au scos de asemenea în evidență faptul că prin aplicarea în complex a măsurilor agrotehnice recomandate de știință, pomii din actualele livezi se pot reface și da încă mult timp recolte îmbelșugate de fructe.

Cele arătate mai sus au demonstrat totodată că livezile îngrijite potrivit recomandărilor științei pomicole, constituie un mijloc de creștere însemnată a veniturilor bănești în toate gospodăriile agricole socialiste cu sector pomicol.

La încheierea contractelor colective

Din lipsurile anului trecut învățăminte pentru 1960

Gospodăria agricolă de stat Puchenii Mari, regiunea Ploești, a încheiat anul 1959 cu pierderi. La ședința de alegeri sindicale și încheierea noului contract colectiv, s-au scos în evidență deficiențele care au dus la această situație nesatisfăcătoare. In vechiul contract colectiv se prevăzuse între altele că comitetul sindicatului va desfășura o muncă vie pentru mobilizarea lucrătorilor gospodăriei la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție.

Cum a fost respectată însă această prevedere? Mecanicul Costache Gheorghe, contabilul șef Moisescu Constantin, muncitorul Lazăr Gheorghe, mecanicul șef de secție, Vraciu Ion, brigadierul din sectorul porcin, Stoica Ion, inginera Gheorghe Aurelia și mulți alții care au luat cuvîntul au arătat că activitatea grupelor sindicale a fost foarte slabă, întrecerea socialistă a fost ca și inexistentă, fruntașii n-au fost popularizați prin foi volante (care nu s-au scos în nici o campanie agricolă). Deși gospodăria posedă un club frumos cu sală de spectacole și scenă, — munca culturală de masă a lăsat de dorit.

Nici consfătuirilor de producție nu li s-a dat vreo atenție. De altfel, însăși darea de seamă a precizat că „dacă în sectorul zootehnic s-a mai ținut cîte o consfătuire de producție, în celelalte grupe sindicale nu s-a ținut niciuna". Dacă acestea s-ar fi organizat, este neîndoielnic că multe lipsuri ar fi putut fi înlăturate pe parcurs, în felul acesta putîndu-se obține rezultate mai bune. Tractoristul Berbec Nicolae, de exemplu, a arătat că dacă unele tractoare n-ar fi fost folosite în plină campanie de lucru la transporturi și s-ar fi utilizat în schimb mai rațional autocamioanele și căruțele, lucrările agricole s-ar fi putut face la timp și mai bine, iar rezultatele ar fi fost altele. De asemenea, dacă s-ar fi organizat o mai bună aprovizionare cu carburanți — executîndu-se un drum accesibil tractoarelor la depozitul respectiv — s-ar fi putut evita multe ore neproductive.

Asemenea deficiențe însă n-au fost analizate în cadrul consfătuirilor de producție și firește, nu s-au putut lua măsuri pentru înlăturarea lor. De altfel, conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului n-au luat măsuri nici pentru respectarea altei prevederi a contractului colectiv — aceea privitoare la disciplina în muncă.

Mecanizatorul Petrache Dumitru sau șoferul Popescu Traian au luat tractorul și autocamionul respectiv și au plecat în comuna Moara Domnească pentru a transporta numeroși invitați la o nuntă, — în timpul producției. Dar astfel de fapte n-au fost sancționate serios, vinovații fiind obligați numai a plăti... costul carburanților consumați.

Noul contract colectiv conține prevederi și angajamente valoroase. Astfel colectivul de muncă se angajează să obțină în acest an peste plan 15 tone de sfeclă de zahăr, 8.000 de vițe altoite, 21 de tone grîu, 35 de tone de porumb, 17 tone de floarea-soarelui, 160 de tone de porumb siloz, 16.000 de ouă și 4 tone de carne, economisind totodată 180.460 lei.

Este foarte important să subliniem totodată că la gospodăria de stat Puchenii Mari contractul colectiv a fost elaborat și completat ca urmare a discuțiilor din adunările generale ce s-au ținut în cadrul grupelor sindicale.

Merită subliniată prevederea inclusă în noul contract colectiv că „comitetul sindicatului se obligă să prelucreze regulamentul de ordine internă și hotărîrile cu privire la disciplina muncii, cu toți salariații".

In cadrul discuțiilor, unii muncitori au făcut propuneri prețioase, care au și fost incluse într-o anexă a contractului colectiv. De exemplu, mecanicul Vraciu Ion a cerut să se introducă lumină electrică la grajdul vacilor de la secția Puchenii și să se organizeze și un colț roșu; șoferul Tăsică Iancu să se amenajeze o rampă pentru spălarea mașinilor, drumuri accesibile în gospodărie și o pistă de popice: îngrijitorul de porci Pandelescu Gh., să se organizeze un punct sanitar la secția Crivina etc.

Spațiul nu ne permite să enumerăm toate prevederile importante ale noului contract colectiv.

Este sigur însă că dacă activitatea sindicală se va îmbunătăți ca urmare a criticilor formulate de către muncitori și se va respecta angajamentul luat de către conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului de a se organiza cel puțin trimestrial adunări generale pentru a se analiza modul cum se îndeplinesc prevederile contractului colectiv, — se vor putea înlătura pe viitor cu ușurință orice fel de lipsuri. Astfel vor fi create condiții ca în acest an, gospodăria de stat Puchenii Mari să devină rentabilă îndeplinindu-și sarcinile importante care îi stau în față.

AL. RAICU

7.800.000 de lei fond de bază

Folosind cu pricepere condiţiile naturale favorabile existente şi ajutorul dat de stat prin credite, membrii întovărăşirilor agrozootehnice din regiunea Hunedoara cresc astăzi un număr sporit de animale. La începutul acestui an, de pildă, întovărăşirile agrozootehnice din întreaga regiune posedau 865 capete taurine şi peste 44.000 de ovine. Pentru buna îngrijire a animalelor, pe lîngă furajele necesare, întovărăşiţii şi-au construit grajduri şi saivane. Demn de remarcat este faptul că unele întovărăşiri, ca, de exemplu, cele din comunele Fizeşti, Coroeşti, Rîul Alb, Ponor şi Nucşoara, şi-au ridicat construcţii zootehnice din resurse locale care au costat foarte ieftin.

Creşterea în comun a animalelor, construcţiile ridicate şi reţinerea unei părţi din veniturile băneşti realizate din valorificarea produselor de origină animală a dus, după cum era şi firesc, la mărirea fondului de bază. La sfîrşitul anului trecut, de pildă, valoarea fondului de bază al întovărăşirilor din regiune, era de peste 7.800.000 lei. Pentru mărirea acestuia, membrii întovărăşirilor şi-au propus să crească în acest an în comun un număr sporit de oi ţigăi şi vaci de lapte. De asemenea printr-o mai bună hrănire şi îngrijire a animalelor, întovărăşiţii au hotărît să realizeze, în acest an, în medie cîte 2.000 litri lapte de la fiecare vacă furajată şi cîte 2,1 kg lînă şi 40 litri lapte de la fiecare oaie. În acelaşi scop ei vor aplica pe scară largă selecţia şi însămînţările artificiale la animale.

O singură întovărăşire pe comună

Era prin anul 1957, cînd 38 familii de ţărani muncitori din comuna Vîlcăneşti, raionul Teleajen, şi-au unit cele 17 ha. teren cu livezi, formînd întovărăşirea pomicolă „Recolta". Muncind în comun şi după cele mai noi metode agronomice, întovărăşiţii au obţinut rezultate deosebit de bune. Acestea au făcut ca tot mai mulţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală să se înscrie în întovărăşire. Alţii au constituit alte două noi întovărăşiri: una agricolă şi alta pomicolă.

Pentru ca rodul muncii să fie şi mai spornic cele 315 familii de întovărăşiţi s-au întrunit de curînd într-o adunare generală, unde au hotărît ca cele trei întovărăşiri din comună să se unească într-una singură.

La adunarea întovărăşiţilor au luat parte şi mulţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din comună. Văzînd rezultatele bune obţinute în 1959 de către membrii celor trei întovărăşiri, marea majoritate a lor au cerut să fie primiţi ca membri ai întovărăşirii unificate. Astfel, un număr de 137 familii cu o suprafaţă de 104 ha. teren arabil şi livezi au fost primiţi în întovărăşire.

Printre noile familii intrate în întovărăşire sînt şi ţăranii muncitori Marin St. Nicolae, Maria N. Ghinea, Gheorghe C. Sandu, Ion T. Ioniţă, Gheorghe G. T. Andrei şi alţii.

Acum cele 452 de familii ce fac parte din întovărăşirea agropomicolă „Înfrăţirea" din comună muncesc în comun cele 285 ha teren din care 105 teren arabil.

VASILE G. ENESCU
corespondent

CIFRE ŞI FAPTE

• În regiunea Suceava, sectorul socialist cooperatist a crescut în ultimul an cu 52.027 familii şi cu o suprafaţă de 103.912 ha.

• Fondul de bază al gospodăriei colective „1907" — Vlăsineşti, raionul Săveni, a crescut de la 213.414 lei cît a fost în 1955, la 1.074.848 lei în 1959.

• Membrii gospodăriei colective „Unirea" din Mizil, regiunea Ploeşti, s-au angajat ca în acest an să obţină 2.400 kg. grîu la ha. şi 3.300 kg. porumb boabe la ha.

• Membrii celor trei întovărăşiri agricole din comuna Gherghita, raionul Cricov, au hotărît să contracteze cu statul cîte 325 kg. porumb, 240 kg. grîu şi 400 kg. floarea-soarelui de fiecare hectar însămînţat cu aceste culturi.

• Gospodăria colectivă „Viaţa Nouă" din comuna Umbrăreşti, raionul Lieşti, a obţinut în anul trecut, cu toată seceta ce a bîntuit prin părţile locului, cîte 2.556 kg. grîu la ha.

CU RESURSE LOCALE

O grijă deosebită acordă membrii gospodăriei colective din comuna Radu Vodă, regiunea Bucureşti, realizării cu cheltuieli cît mai mici a unor construcţii trainice, necesare adăpostirii animalelor. In fotografie: unul din grajdurile construite anul trecut din resurse locale.

Foto: C. DUMITRU

Vasile Şerban a apucat pe un drum greşit

Deşi foarte tînără, întovărăşirea „Victoria Socialismului" din satul Lahovari, raionul Snagov, a dobîndit în scurt timp rezultate frumoase. Preşedintele întovărăşirii, Vasile Şerban, s-a dovedit un bun gospodar. Intovărăşiţii şi-au agonisit o mică avuţie obştească, principalele lucrări agricole le făceau în comun, muncind pămîntul după sfaturile agronomului, smulgîndu-i tot mai bogate roade. Oamenii prindeau tot mai mult a se convinge de foloasele muncii în comun, de rostuirea vieţii noi.

Anul trecut, cîţiva întovărăşiţi din Lahovari, printre care şi preşedintele întovărăşirii, Vasile Şerban, au vizitat gospodăria colectivă din Hălchiu, regiunea Stalin. Au rămas entuziasmaţi de ce-au văzut acolo: bună organizare a lucrului, cîştig mare la zi-muncă, bogăţie, într-un cuvînt gospodărie milionară.

— Ca mîine pornim şi noi pe drumul gospodăriei colective, a spus unul din întovărăşiţi. Ceilalţi l-au aprobat. Doar Vasile Şerban a ridicat din umeri, neîncrezător...

★

Zilele trecute am avut prilejul să asist la o adunare generală a gospodăriei colective „Drumul Belşugului", gospodărie nou înfiinţată în satele Preoţeşti — Săftica — Lahovari din comuna Baloteşti. Oamenii rosteau cu mînie numele lui Vasile Şerban. Şi acest fapt m-a mirat. Cum, Şerban Vasile, preşedintele întovărăşirii din Lahovari să fie hulit? De ce?

Abia după ce şi-a rostit cuvîntul comunistul Heiner Alexandru am priceput despre ce-i vorba, am înţeles în ce a constatat uneltirea duşmanului de clasă şi cît de gravă este greşeala săvîrşită de acest preşedinte de întovărăşire, care a căzut pradă unei uneltiri perfide. Iată despre ce este vorba.

La 1 ianuarie 1960, gospodăria agricolă colectivă „Drumul Belşugului" unind în marea familie colectivistă 153 de familii cu 289 ha de pămînt şi-a început efectiv activitatea. Paşi mărunţi, aşa cum sînt primii paşi. S-a organizat munca într-o singură brigadă cu 11 echipe: 2 pomiviticole, 2 legumicole şi 7 echipe de cîmp. S-au curăţit peste 1.000 de pomi fructiferi, s-au construit 200 m² paturi calde, s-a cărat gunoiul de grajd la cîmp, s-au pregătit seminţele, s-au cărat 13 mc materiale de construcţie, s-au reparat toate uneltele agricole şi atelajele. Dar cîte treburi gospodăreşti nu s-au făcut în acest interval de 50 de zile, pentru pregătirea campaniei de primăvară! Intovărăşiţii au văzut că în colectivă s-a pornit cu dreptul şi, rînd pe rînd, oamenii au depus cereri să intre şi ei. La 14 februarie, în sala cea mare a şcolii din satul Preoţeşti, adunarea generală a gospodăriei colective, înfiinţată cu numai o lună şi jumătate înainte, a luat în discuţie noile cereri de înscriere. Erau 49 de familii cu 77,20 ha teren arabil.

De la această adunare Vasile Şerban a lipsit, deşi fusese invitat. Dar oamenii nu s-au sfiit să-l ia în discuţie. Tov. Heiner, fostul lui prieten, a arătat că astăzi adunarea ar fi luat în discuţie cu mult mai multe cereri dacă însuşi preşedintele întovărăşirii, Şerban Vasile, n-ar fi pus beţe în roate întovărăşiţilor din Lahovari care vroiau să păşească către colectivă.

Oamenilor nu li s-au părut prea tari cuvintele folosite de Heiner „beţe-n roate". Şi iată de ce. Cu o seară înainte de a avea loc adunarea generală a colectiviştilor de care vorbeam, echipele de agitatori au trecut pe la oameni, mobilizîndu-i pentru adunarea generală de a doua zi. Pe la miezul nopţii, după ce-au trecut echipele de agitatori, a bătut şi Vasile Şerban din poartă în poartă, pe la întovărăşiţi. Le-a dat dispoziţii să plece cu căruţele a doua zi în zori s-aducă borhot. A ales tocmai pe acei membri ale căror cereri de intrare în colectivă urmau să se discute a doua zi. De ce a făcut asta? Ca să spargă adunarea. De ce s-a unit cu oamenii necinstiţi, cu cei care caută să împiedice înfiinţarea gospodăriei colective? Pentru că Vasile Şerban, de la o vreme, a căzut sub influenţa unor oameni care l-au împins şi-l împing împotriva înfiinţării, iar acum contra întăririi colectivei.

Inţelege el oare gravitatea acestei fapte? Işi dă el seama că a apucat pe un drum greşit?

GHEORGHE JANGOCIU

Aproape 1400 lei beneficii la hectar

Gospodăria agricolă de stat Carei din regiunea Baia Mare a realizat anul trecut aproape 1.400 de lei beneficii de pe fiecare hectar de teren arabil.

Colectivul de muncă al gospodăriei s-a străduit ca toate ramurile de producţie să fie rentabile. Astfel brigăzile din sectorul vegetal au obţinut beneficii în valoare de 3.302.000 lei iar cele din sectorul zootehnic în valoare de aproape 1.500.000 de lei.

Frumoasele realizări ale lucrătorilor din gospodăria băimăreană se datoresc aplicării celor mai corespunzătoare măsuri agrozootehnice în vederea obţinerii de producţii sporite şi cu un preţ de cost scăzut.

PRIMELE MII DE PUI

Muncitoarele Maria Maxim şi Elena Ababei, de la gospodăria de stat Avicola, regiunea Bacău, îngrijind cu atenţie primii 5.200 de pui de găină.

Foto: AGERPRES

Pregătirea terenului şi semănatul legumelor timpurii în cîmp

COLŢUL legumicultorului

Primăvara timpuriu, îndată după ce s-a zvîntat puţin pămîntul, se pot semăna direct în cîmp, unele verdeţuri (spanacul, salata, loboda, măcrişul mărarul); rădăcinoase (morcovul pătrunjelul, ridichile de lună, păstîrnacul), mazărea, ceapa ceaclama şi arpagicul de dimensiuni mai mari (3—4 cm. în diametru) pentru obţinere de ceapă verde.

Aceste legume sînt mai puţin sensibile la temperaturile scăzute, seminţele lor germinînd bine la + 2° + 5° C. în sol. Pentru asigurarea unei răsăriri uniforme terenul destinat semănatului trebuie bine mărunţit, mai ales în cazul verdeţurilor şi rădăcinoaselor care au seminţele mai mărunte. În acest scop terenurile arate din toamnă trebuie nivelate. Se lucrează apoi cu cultivatorul, la care se ataşează o grapă.

Pentru a se asigura o bună încolţire a seminţelor pămîntul trebuie să conţină umiditate suficientă. In cazul unei primăveri secetoase se recomandă ca semănăturile să fie tăvălugite pentru a se realiza un contact mai strîns între seminţe şi sol, înlesnindu-se în felul acesta şi accesul umezelii din straturile mai inferioare ale pămîntului către cele superioare.

Adîncimea de semănat diferă în funcţie de mărimea seminţelor. Verdeţurile se seamănă în rînduri la adîncime de 1—3 cm. Distanţele între rînduri variază între 20—25 cm. în cazul rîndurilor simple şi 15—20 cm. în cazul rîndurilor duble, între care se lasă benzi late de 25—30 cm. In vederea mecanizării lucrărilor de întreţinere, între rîndurile simple se lasă o distanţă de 30—40 cm.

La salată se foloseşte o cantitate de sămînţă de 2—3 kg. la ha. la mărar, 5—8 kg. la ha., la lobodă 15—25 kg. la ha., la spanac 15—20 kg la ha.

Rădăcinoasele se seamănă la adîncime de 1—2 cm. Distanţa între rînduri este de 40—45 cm. la morcov şi păstîrnac, 25—30 cm. la pătrunjel şi 10—15 cm. la ridichile de lună.

Cantitatea de sămînţă la ha. variază între 5—8 kg. la morcov şi pătrunjel, 3—5 kg. la păstîrnac şi 8—10 kg. la ridichi.

Deoarece, seminţele de rădăcinoase (cu excepţia ridichilor) răsar greu, în seminţele de morcov se amestecă 1-2 la sută seminţe de salată, sau ridichi de lună; ele răsar repede, indică rîndurile, iar cultura se poate prăşi la timp.

Tot acum, îndată ce terenul s-a zvîntat şi se poate lucra, se seamănă ceapă ceaclama şi se plantează arpagicul de dimensiuni mai mari, pentru obţinerea cepei pentru stufat. Ceapa ceaclama şi arpagicul se seamănă în rînduri simple la 15 cm. distanţă, sau în benzi. In acest din urmă caz distanţa între rînduri creşte la 20 cm., iar între benzi se lasă 40-50 cm. în vederea mecanizării lucrărilor de întreţinere. Arpagicul se plantează la 5-10 cm. pe rînd. La ceapa ceaclama se foloseşte o cantitate de 8-15 kg. sămînţă la ha.

In multe G.A.C. şi G.A.S., precum şi la staţiunile experimentale ale Institutului de cercetări hortiviticole (I. C. H. V.), unele verdeţuri şi rădăcinoase se folosesc în culturi succesive şi asociate de legume, deoarece, au o perioadă scurtă de vegetaţie. Astfel, ceapa, spanacul, ridichile de lună, se seamănă pe acelaşi teren pe care se plantează apoi, după recoltarea lor roşiile, vinetele şi castraveţii.

In culturi asociate se seamănă spanacul ca o cultură secundară alături de varză — cultură de bază, sau salată cu castraveţi, morcovi cu salată, ridichi de lună cu tomate şi salată în cultură de vară.

In acest fel se poate realiza o folosire intensivă a terenului, obţinîndu-se un sortiment de produse legumicole-marfă foarte variat, fapt care contribuie la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu legume proaspete.

Ing. OLGA IORDACHESCU

REZULTATE PILDUITOARE

Muncitorii din sectorul zootehnic al gospodăriei de stat „Noul", raionul Sibiu, se străduiesc nu numai să îndeplinească sarcinile de producţie, ci să le şi depăşească. Astfel, datorită unei bune îngrijiri şi furajări a tineretului bovin, în lunile ianuarie şi februarie, aici, s-a înregistrat zilnic o creştere în greutate a tineretului pînă la 6 luni de 0,874 kg., iar la cel între 6 luni şi 3 ani de 0,550 kg. — faţă de 0,800 şi, respectiv, 0,500 kg. cît este planificat.

Sporuri însemnate s-au obţinut şi la celelalte specii de animale. In felul acesta, gospodăria de stat „Noul" a putut să livreze cantităţi importante de carne peste plan. Pînă acum, s-au evidenţiat în mod deosebit îngrijitorii Ion Dumitru, Gheorghe Dumitru şi Gheorghe Törner, care fără a depăşi unităţile nutritive planificate, au realizat cele mai mari sporuri în greutate.

DUPĂ ZECE ANI

(Urmare din pag. 1-a)

Gheorghe, compusă din 3 membri, a făcut 1.077 zile-muncă, primind 6.456 kg cereale, 4.742 kg cartofi, 3.766 kg furaje, 6.456 kg paie, 280 kg zahăr, 329 kg legume şi 15.664 lei, la care se mai adaugă şi plata suplimentară pentru depăşirii de producţie de 3.052 lei şi 617 kg cereale. Calculate la preţ de achiziţie valoarea cerealelor împreună cu banii primiţi se ridică la suma de 46.411 lei.

Am stat de vorbă cu Gheorghe Tobăncanu şi cu alţi colectivişti din Hărman. Ei mi-au povestit despre multe lucruri îmbucurătoare. Mulţi dintre ei şi-au cumpărat garnituri întregi de mobilă nouă, aparate de radio, motociclete, aragaze şi altele. Numai în ultimii 2-3 ani au fost construite aici peste 100 de case noi.

Munca în marea familie a colectivităţii a demonstrat din plin celor din Hărman că ridicarea continuă a nivelului lor de viaţă, stă în sporirea producţiei vegetale şi animale. De aceea ei au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să contribuie la sporirea producţiei la hectar şi pe cap de animal. Astfel, în acest an, din cele 215 ha pe care le vor însămînţa cu sfeclă de zahăr vor iriga pentru prima oară o suprafaţă de 60 ha şi vor obţine o producţie medie la hectar de 45.000 kg. Cartofi, vor însămînţa 150 de ha, cu o producţie planificată de 23.000 kg medie la ha.

De asemenea, efectivul de animale se va mări şi el. La sfîrşitul anului ei şi-au propus să aibă cîte 18 vaci de lapte, 8,8 scroafe şi 69 de oi la suta de hectare. Producţia va fi în medie de 2.600 litri lapte pe cap de vacă furajată, de 55 litri lapte şi 2,700 kg lînă pe cap de oaie, iar la două fătări să se obţină cîte 16 purcei înţărcaţi de la fiecare scroafă.

Convingîndu-se de avantajele pe care le au în urma contractărilor, în acest an colectiviştii din Hărman au încheiat contracte cu statul pentru 190.000 kg. grîu, 190.000 kg. orzoaică, 960.000 kg cartofi, 3.660.000 kg. sfeclă de zahăr, 336.000 kg. cicoare, 156.000 kg. zarzavaturi, 400.000 litri lapte, 4.000 kg brînză, 1.800 kg lînă, 232 porci graşi de peste 100 kg fiecare, 75 taurine graşe, 50 ovine şi altele.

Numai din vînzarea produselor vegetale şi animale gospodăria va realiza un venit de 4.387.000 lei, întreg venitul urmînd să fie de 5.387.200 lei, iar fondul de bază va fi de 4.325.772 lei.

★

Munca în gospodăria colectivă nu le-a schimbat numai traiul, ci şi felul de a gîndi a colectiviştilor de aici. Biblioteca gospodăriei colective şi cea a căminului cultural au ţinut pasul cu gospodăria, înzecindu-şi numărul de cărţi şi cititori. Corul format din 160 de persoane, echipa de teatru în limba romînă şi germană, precum şi echipa de dansuri înmănunchează mulţi colectivişti romîni şi germani, tineri şi vîrstnici, care desfăşoară o rodnică activitate culturală.

Mult a impresionat pe oaspeţii la festivitate, cîntecele populare interpretate de ciobanii gospodăriei, Cimpoi Alexandru şi Moldoveanu Haralambie, poezia recitată de mulgătoarea Murcea Domnica, sau dansurile populare şi corurile executate cu multă măiestrie de colectivişti ca Diener Rosa, Tontschi Herman, Găitan Vasile brigadier, sau Zerhes Gertrude ajutoare de contabil a gospodăriei şi alţii.

Cît de pricepuţi sînt în cîntece şi dansuri, tot aşa sînt şi în muncă. De aceea, colectiviştii din Hărman sînt hotărîţi ca angajamentele luate în acest an prin planul de producţie să fie îndeplinite şi depăşite, iar viaţa lor tot mai îmbelşugată, tot mai fericită.

PENTRU FERTILIZAREA SOLULUI

Membrii gospodăriei colective „Unirea" din comuna Şocariciu, regiunea Constanţa, acordă o mare atenţie fertilizării solului. In fotografie: tinerii din brigada I-a condusă de tov. Moise Traian, încărcînd gunoi de grajd dintr-o platformă.

Foto: C. DUMITRU

Rezultatele n-au fost pe măsura posibilităţilor

Comitetul regional Timişoara al P.M.R. a organizat recent o consfătuire la care au luat parte primii secretari ai organizaţiilor raionale de partid, cadrele de bază din G.A.S., fruntaşi în producţie. La consfătuire s-a analizat activitatea economică — financiară a G.A.S. din regiune şi măsurile ce trebuie luate pentru sporirea şi ieftinirea producţiei agricole în acest an. In continuare redăm cîteva din problemele mai importante care au făcut obiectul consfătuirii.

SE POT OBŢINE LA HECTAR RECOLTE MAI MARI CU CHELTUIELI MAI MICI PE UNITATEA DE PRODUS

Comparativ cu 1956 gospodăriile de stat din regiunea Timişoara au obţinut în 1959 importante succese livrînd statului de 3,4 ori mai mult grîu, de 22,9 ori mai mult porumb, de 6,7 ori mai multă floarea-soarelui. Ca urmare a folosirii mai judicioase a parcului de maşini şi tractoare şi datorită preocupării mai mari pentru respectarea agrotehnicii, 34 de G.A.S. au strîns o recoltă medie de peste 2.000 de kg. de grîu la hectar. Trustul regional Timişoara a livrat statului cu 41.000 de tone mai mult decît prevedea planul.

Sporirea producţiei pe hectar, şi economisirea fondurilor şi a materialelor au făcut ca numeroase G.A.S. să obţină importante reduceri la preţul de cost şi să realizeze beneficii mari. G.A.S Grabaţ, bunăoară, a realizat un beneficiu de peste 6 milioane lei, iar G.A.S. Teremia Mare de peste 7,2 milioane lei.

Sintetizînd experienţa bună, consfătuirea a arătat că esenţialul în activitatea colectivelor de muncă din unităţile fruntaşe a fost aplicarea corectă a regulilor agrotehnice. Tehnicienii agronomi din aceste unităţi au urmărit cu mai multă atenţie ca însămînţările să se facă la timp, folosindu-se soiuri de mare productivitate. **Ei au pus un mare accent pe efectuarea arăturilor adînci de vară şi toamnă, pe semănarea cerealelor în terenuri bine lucrate şi fertilizate cu cantităţi mari de îngrăşăminte naturale sau chimice, în terenuri pe care s-au cultivat plante bune premergătoare.** De asemenea, s-a acordat o mare atenţie întreţinerii şi combaterii dăunătorilor. Mecanizatorii din aceste unităţi, îndeosebi cei din brigăzile de mecanizare completă, desfăşurînd întrecerea socialistă pe întreg ciclul de lucrări, s-au străduit să facă lucrările la timp, să recolteze repede, fără pierderi.

Participanţii la consfătuire au apreciat însă că recoltele de cereale, şi în primul rînd de grîu şi porumb, puteau fi mult mai mari şi obţinute cu cheltuieli şi mai scăzute. Că acest lucru era şi este pe deplin posibil o dovedeşte din plin faptul că în cadrul fiecărei G.A.S. au existat suprafeţe de pe care s-au recoltat producţii mult mai mari decît media pe gospodărie. La aceeaşi concluzie conduce şi faptul că în aceleaşi condiţii recoltele au fost diferite de la gospodărie la gospodărie. Iată cîteva exemple: La G.A.S.-Stamora Germană, bunăoară, pe 100 de ha. lăcovişte, arate la 30—35 cm. şi fertilizate cu cîte 200 de kg. de superfosfat la ha s-au obţinut cu 360 kg. grîu mai mult faţă de media de 2.320 de kg. de grîu produsă pe gospodărie. Alt exemplu. La G.A.S.-Orţişoara, producţia de grîu a fost cu 7-8 sute de kg. mai mare decît la G.A.S.-Manăştur care are condiţii asemănătoare. De ce acest lucru? Pentru că G.A.S.-Mănăştur a semănat o parte din grîu în arătură de vară făcută sub 20 cm., pentru că a cultivat grîu după grîu şi n-a combătut la timp dăunătorii. Aceste exemple arată cît se poate de clar că în fiecare G.A.S. există încă mari rezerve de sporire a producţiei vegetale.

In ce priveşte producţia de porumb, din cuvîntul participanţilor la discuţii, a reieşit că anul trecut nu s-a respectat pretutindeni una din importantele reguli agrotehnice şi anume, asigurarea unei densităţi normale de plante la hectar. La unele gospodării ca, de pildă, G.A.S. Şag, numărul plantelor de porumb pe hectar a fost doar de 9—11 mii. Aceasta pentru că aici, ca şi în alte locuri, nu s-a asigurat o sămînţă bine calibrată şi în cantitate suficientă, pentru că tehnicienii agronomi au instruit şi controlat slab mecanizatorii. Datorită densităţii mult mai mici decît cea normală, G.A.S. Şag, Tirol şi altele nu au obţinut producţia planificată de boabe, iar preţul de cost a fost depăşit. Unele gospodării n-au acordat atenţia cuvenită irigării culturilor, obţinîndu-se rezultate sub cele scontate.

Trăgînd concluzii din aceste lipsuri, consfătuirea a recomandat conducerilor G.A.S., agronomilor ca în acest an să se ia toate măsurile spre a se pregăti din vreme şi corect terenurile, inclusiv cele amenajate pentru irigaţii, să se asigure o densitate corespunzătoare de plante la hectar şi întreţinerea culturilor în bune condiţii, să se instruiască în acest scop cu temeinicie mecanizatorii, spre a se putea face toate lucrările bine şi în timpul optim.

Un accent deosebit s-a pus în consfătuire pe cultura porumbului pentru siloz arătîndu-se pe larg avantajele economice ale acestuia. Dacă G.A.S. Grabaţ, Şandra şi altele au reuşit să obţină producţii mari de lapte şi ieftine, aceasta se datorează printre altele hrănirii abundente a animalelor cu porumb siloz.

In anul trecut însă, în numeroase unităţi, s-a subapreciat importanţa economică a acestei culturi. In G.A.S. ca Sculea, Jimbolia şi altele, s-au obţinut doar 6.000 — 15.000 de kg. de porumb siloz la hectar. Şi de ce acest lucru? Fiindcă aici s-au repartizat pentru cultura porumbului suprafeţele cu fertilitatea cea mai scăzută şi pentru că lucrările de întreţinere a culturii s-au făcut cu întîrziere şi la un nivel calitativ necorespunzător.

Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 a subliniat cu deosebită tărie marea însemnătate pe care o prezintă porumbul siloz pentru sporirea producţiei animale. In lumina acestor indicaţii consfătuirea a cerut conducerilor G.A.S. să acorde culturii porumbului pentru siloz aceeaşi atenţie ca şi culturii porumbului pentru boabe. Numai astfel se vor putea asigura cantităţi mari de porumb însilozat şi, în consecinţă, o producţie animală sporită şi ieftină.

PRIN RESPECTAREA REGULILOR ZOOTEHNICE — PRODUCŢII ANIMALE SPORITE ŞI IEFTINE

In cadrul trustului G.A.S. Timişoara producţia animalieră are o pondere foarte importantă.

Şi în acest sector au fost obţinute în anul trecut rezultate bune. Faţă de anul 1956, de pildă, efectivele de vaci au crescut cu 80,5 la sută, cele de porcine cu aproape 300 la sută. Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns în 1959 la 2560 de litri faţă de 1492 de litri în 1956. Sînt gospodării ca Sînandrei care a livrat în anul trecut, la 100 hectare teren agricol, 179 de hectolitri de lapte, sau ca G.A.S. Variaş care a furnizat statului 32 de tone carne la 100 de hectare de teren arabil. Numeroase gospodării au reuşit să obţină laptele, carnea, ouăle etc., la preţuri de cost sub cele planificate, contribuind astfel la mai buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agroalimentare şi a industriei cu materii prime.

Asigurarea furajelor în cantităţile şi sortimentele necesare, la costuri scăzute şi aplicarea întocmai a regulilor zootehnice, iata secretul producţiilor mari. G.A.S. Grabaţ a obţinut anul trecut lapte de vacă la un preţ de cost de 0,97 lei litrul. Acest rezultat se datoreşte asigurării furajelor fibroase de bună calitate, organizării conveierului verde, hrănirii animalelor în mod diferenţiat şi cu cantităţi mari de porumb siloz, precum şi realizării unei selecţii riguroase dusă an de an.

Nu pretutindeni însă s-au obţinut asemenea succese. In G.A.S.-uri ca Uivar şi Bulgăruş, din vina zootehnicienilor, nu s-au aplicat corect regulile zootehnice. Aici nu s-a urmărit cu toată grija respectarea planului de montă şi fătări, s-au hrănit animale sterpe, cheltuindu-se bani fără a se obţine prăsilă sau altă producţie. In alte unităţi ca G.A.S.-Sculea, s-au îngrijit prost viţeii, din care cauză o parte din ei n-au ajuns apţi pentru reproducţie. La fel în G.A.S. Neudorf, Lugoj şi altele, datorită lipsei de preocupare pentru selecţia animalelor şi crearea unei mătci bune de reproducţie, datorită nerespectării planului de montă, fătări şi furajării neraţionale a animalelor, nu s-a obţinut numărul de purcei planificaţi iar purceii înţărcaţi, pe lîngă că n-au ajuns la greutatea normală, au costat mai mult decît s-a prevăzut. Aceste deficienţe ca şi deficienţele care mai există la îngrăşarea porcilor au făcut ca în unele gospodării să se obţină carnea la un preţ de cost mai ridicat şi să se livreze o cantitate de carne mai mică decît cea planificată.

Consfătuirea a atras atenţia că în ramura creşterii animalelor, problema cea mai arzătoare este pregătirea cadrelor de crescători de animale. Nerealizarea indicilor planificaţi la producţia animală în unele G.A.S., se explică în primul rînd prin faptul că conducerile administrative şi organele sindicale de aici s-au interesat insuficient de sprijinirea crescătorilor de animale pentru ca aceştia să-şi ridice calificarea profesională. **Din această cauză, consfătuirea a recomandat conducerilor G.A.S. ca împreună cu organele sindicale, sub îndrumarea organizaţiilor de partid, să mobilizeze stăruitor zootehnicienii într-o acţiune permanent susţinută, de ridicare a nivelului de cunoştinţe profesionale a crescătorilor de animale, pentru însuşirea şi aplicarea largă a regulilor zootehnice,** factor important în sporirea şi ieftinirea producţiei animale.

★

Anul acesta G.A.S. au toate condiţiile ca să obţină succese mult mai mari pe linia creşterii producţiei agricole şi a rentabilităţii lor. Faţă de 1959 G.A.S. din regiunea Timişoara trebuie să dea în acest an statului cu 55.800 de tone mai mult grîu, cu 45.000 de tone mai mult porumb, cu 85.500 de hectolitri mai mult lapte şi cu 1275 de tone mai multă carne. Acestea sînt desigur, sarcini mari, dar care pot fi îndeplinite şi depăşite.

S. VALERIU

In legătură cu amînarea vizitei tovarășului N. S. Hrușciov în Franța

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

In seara zilei de 12 martie din însărcinarea guvernului sovietic, ambasadorul U.R.S.S. in Franța a comunicat ministrului Afacerilor Externe al Franței că intrucit președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, s-a imbolnăvit de gripă, ii va fi imposibil să sosească la Paris la 15 martie.

N. S. Hrușciov a rugat ca președintele Republicii Franceze să fie informat despre aceasta și să i se transmită că regretă mult că nu poate să sosească la termenul stabilit in vizita sa oficială in Franța.

Concluzia medicilor curanți este că pentru insănătoșire vor fi necesare 7—10 zile. In legătură cu aceasta, N. S. Hrușciov a propus generalului de Gaulle ca vizita să fie aminată cu intervalul de timp susmenționat.

Președintele Republicii Franceze a aflat cu regret această veste și a rugat să i se transmită președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cele mai sincere urări de insănătoșire cit mai grabnică.

S-a stabilit ca data exactă a sosirii lui N. S. Hrușciov la Paris să fie fixată de comun acord de cele două guverne in cel mai scurt timp.

Știința în ajutorul țăranilor colectiviști din Golssen

După cum se știe, recent cooperativa agricolă de producție din Golssen, raionul Luckau (R.D.G.) a elaborat un program de sporire rapidă a producției cooperativei, care prevede printre altele atingerea nivelului mondial în producția agricolă.

Țăranii colectiviști din Golssen au format împreună cu un profesor și trei colaboratori științifici ai Institutului pentru economia agrară din Bernburg și un profesor de la Universitatea din Halle, un colectiv de muncă socialistă. In felul acesta, fiecare din cele cinci grupuri de lucru ale cooperativei agricole de producție din Golssen — lucrări în cîmp, tehnică, nutrețuri, finețe și pășuni și economie — este condus de cîte un țăran colectivist ajutat de un om de știință.

Grupurile și-au început de îndată activitatea. Astfel, grupul economic a hotărît printre altele de a se crea neîntîrziat premisele pentru introducerea unei contabilități interne a gospodăriei în toate brigăzile.

Grupul finețe și pășuni și-a propus în primul rînd să-și facă o imagine clară despre finețele și pășunile existente și despre starea lor, pentru a se stabili ce trebuie făcut imediat sau în viitor în domeniul asanărilor și ce suprafețe pot fi folosite ca pășuni. In programul său de producție pe anul 1960 cooperativa agricolă de producție din Golssen și-a luat angajamentul de a pregăti finețele și pășunile în vederea folosirii lor maxime și de a spori producția de fîn la ha.

Asanarea mlaștinilor cu ajutorul apei înnămolite

Mlaștinile pot fi asanate cu ajutorul unui flux de apă înnămolită, debitat dintr-un rîu care poartă mase mari de nămol. In acest scop se construiește un canal care unește rîul cu mlaștina. La capătul acestuia se construiește un deversor cu deschizături pentru reglarea vitezei și a direcției fluxului care curge în zona mlaștinii.

Apa, încetinindu-și cursul pe mlaștină, depune intens straturi de nămol, apoi ea este dirijată împreună cu apa mlaștinii în rîu.

Această metodă, elaborată de specialiști în economia apelor din Uzbekistan, va fi folosită pentru prima oară la desecarea mlaștinilor de pe cursul inferior al fluviului Amu-Daria, unde se creează o nouă regiune de cultivare a orezului.

SPORT

Campioană regională

Echipa feminină de volei a școlii agricole din Giurgiu, alcătuită din fiice de țărani muncitori din raioanele regiunii București, a fost creată de scurtă vreme — ne spunea tov. prof. *Constantin Stroe*, care se ocupa de pregătirea ei. După o serie de antrenamente, ea a participat la cîteva concursuri organizate în orașul Giurgiu, iar debutul în prima competiție oficială a avut loc, recent, la Turnu Măgurele, unde s-a desfășurat etapa regională a campionatului republican al școlilor profesionale. Aici ea s-a întîlnit cu echipe din *Turnu Măgurele, Alexandria, Roșiori* și *Călărași*.

Intrecerile au prilejuit dispute pasionante, deși componentele celor 5 echipe erau începătoare și nu aveau o pregătire tehnică prea avansată. Totuși, au luptat cu multă însuflețire pentru primul loc și pentru calificarea în etapa superioară, faza interregională. Astfel, echipa campioană a regiunii București a fost cunoscută abia după disputarea ultimului joc. In special, s-a dat o luptă foarte strînsă între echipele școlilor profesionale din *Giurgiu, Alexandria* și *Turnu Măgurele*. Iată, de altfel și rezultatele meciurilor dintre aceste echipe.

Formația școlii agricole din *Turnu Măgurele* a întrecut după un joc viu disputat, cu 3-2 pe reprezentativa școlii agricole din *Giurgiu*, iar reprezentativa școlii agricole din *Giurgiu* a dispus cu 3-1 de echipa din *Alexandria*, care, la rîndul ei, a întrecut cu 3-1 pe reprezentativa școlii agricole din *Turnu Măgurele*.

In clasamentul final, cele 3 echipe au terminat la egalitate de puncte, însă, reprezentativa școlii din *Giurgiu* a obținut un setaveraj mai bun și astfel, a reușit să ocupe primul loc și să cîștige titlul de campioană a regiunii București. Deci, vor avea prilejul să treacă.. granițele regiunii București pentru a participa la etapa interregională, ce va avea loc la 28 aprilie, la Ploești.

După terminarea competiției, am stat de vorbă cu tînăra *Elena Băjenaru*, căpitana echipei — care era bucuroasă — în urma acestei victorii.

Elevii școlii noastre, mi-a spus ea, îndrăgesc foarte mult activitatea sportivă și culturală. In cadrul asociației sportive, care numără în prezent 303 membri înscriși în U.C.F.S. se mai practică tenisul de masă, șahul, gimnastica etc. Avem un teren simplu de volei, pe care îl vom reamenaja în curînd; avem o sală de sport, care este în curs de reamenajare; avem un club înzestrat cu mese de șah, tenis de masă, radio, televizor.

Apoi, tînăra *Elena Băjenaru* ne-a vorbit și despre acțiunile patriotice la care participă elevii școlii cu mult entuziasm, despre activitatea culturală, despre ansamblul artistic al școlii, care se deplasează duminica în diferite comune din raionul Giurgiu, pentru a da reprezentații în fața sătenilor. Dar, despre acestea vom scrie mai pe larg, cu alt prilej.

M. LERESCU

Problema dezarmării — problema principală a omenirii

La Geneva reîncep, la 15 martie, tratativele privitoare la dezarmare. La dezbateri vor lua parte reprezentanții ai Uniunii Sovietice, R. Cehoslovace, R. P. Polone, Republicii Populare Romîne, R. P. Bulgaria, S.U.A., Angliei, Franței, Italiei și Canadei care alcătuiesc noul comitet internațional înființat in urma acordului încheiat de către miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri.

In acest comitet va fi discutat planul prezentat la O.N.U. de către U.R.S.S., privitor la dezarmarea generală și totală. După cum se știe, U.R.S.S. a propus, în anul trecut, desființarea tuturor forțelor armate și distrugerea tuturor tipurilor de armament, a stocurilor de arme rachetă și nucleare a tuturor armelor de exterminare în masă.

Guvernul sovietic a propus, de asemenea, lichidarea întregii producții de război și a bazelor militare de pe teritoriile altor țări.

Potrivit propunerilor sovietice, întregul plan de dezarmare va trebui să fie înfăptuit în etape eșalonate pe timp de patru ani, pentru a da posibilitatea statelor să se adapteze noilor condiții economice. (Transformarea industriei militare în industrii de producție civilă, plasarea oamenilor din armată în intreprinderile și instituțiile civile etc.).

Intreaga omenire iubitoare de pace privește cu interes spre comitetul care își începe lucrările la Geneva. Toate popoarele lumii cer cu ardoare să fie înlăturată pentru totdeauna primejdia unui nou pîrjol mondial. Fiecare mamă vrea să știe că pruncii ei nu vor fi carne de tun pentru interesele unui pumn de bogătași. Fiecare tînăr visează să aibă un viitor fericit, viața lui să nu fie curmată de un război nimicitor. Fiecare țăran care a citit minunata nuvelă a lui Mihail Șolohov, „Soarta unui om", ori a văzut filmul realizat după aceasta, dorește să nu fie silit să treacă prin suferințele îndurate de Sokolov, eroul nuvelei și al filmului.

Reprezentanții Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări socialiste vin la această conferință cu hotărîrea de a face totul pentru ca aceste nădejdi ale popoarelor să fie îndeplinite. Hotărîrea lor a fost ilustrată cum nu se poate mai bine în declarația lui V. A. Zorin, șeful delegației sovietice. „Guvernul sovietic, a spus Zorin, ne-a însărcinat ca la apropiatele tratative să depunem toate eforturile pentru realizarea cît mai grabnică a unui acord cu privire la înfăptuirea dezarmării generale și totale sub control internațional". Vorbele oamenilor sovietici sînt întotdeauna însoțite de fapte. Numeroasele măsuri luate în mod unilateral de către Uniunea Sovietică, (reducerea efectivului forțelor armate, încetarea experiențelor cu arma nucleară etc) dovedesc din plin dorința de pace a guvernului sovietic.

Potrivit știrilor transmise de către agențiile de presă cercurile conducătoare din occident nu par să fie dispuse însă a contribui la înlăturarea primejdiei unui nou război. Așa după cum arată știrea transmisă de o agenție de presă occidentală, la 10 martie, puterile occidentale au alcătuit și ele un plan cu care să vină în întîmpinarea planului sovietic. Dar acest plan occidental suferă de aceleași păcate de care au suferit și planurile anterioare. Prin propunerea lor, occidentalii vor control, dar fără dezarmare. Ceva mai mult, unele fapte petrecute de curind dovedesc că puterile occidentale caută să complice situația internațională și să îngreuneze tratativele de la Geneva. Printre aceste fapte se numără: proiectul constituirii așa ziselor forțe mobile multinaționale ale N.A.T.O. dotate cu armament nuclear; sporirea cheltuielilor militare pe 1960 cu încă 2 miliarde dolari, precum și declarația generalului Norstad, șeful militar al N.A.T.O., prin care se arată că în 1960 bugetele militare ale celor mai multe țări care fac parte din N.A.T.O., au fost sau vor fi sporite.

Pe de altă parte, Konrad Adenauer, cancelarul Germaniei occidentale, (țara unde politica revanșardă este în floare) face totul pentru a împiedica sau măcar întîrzia încheierea unei înțelegeri între Est-Vest și menține atmosfera grea a războiului rece. După cum arată agenția americană „Associated Press", Adenauer a sosit la Washington, cu scopul de a cere americanilor să adopte o atitudine dîrză în problemele Germaniei și Berlinului occidental în cursul tratativelor ce vor avea loc la Paris în luna mai 1960. Strauss ministrul de război al Germaniei occidentale își continuă și el uneltirile împotriva păcii, căutînd să creeze baze militare vest-germane în diferite țări. Impotriva uneltirilor dușmanilor păcii se ridică însă mase din ce în ce mai largi. Conferința partizanilor păcii din țările Americii Latine care și-a încheiat de curînd lucrările a adoptat o serie de rezoluții, privitoare la situația internațională. Intr-una dintre aceste rezoluții se arată că dezarmarea generală va aduce mari foloase popoarelor Americii Latine și se cere tuturor cetățenilor să lupte pentru obținerea ei.

La Delhi, în India, în ziua de 11 martie a avut loc un uriaș miting, consacrat problemelor dezarmării.

Problema dezarmării constituie astăzi problema numărul unu a tuturor popoarelor. Ea se cere a fi rezolvată cît mai urgent spre binele întregii omeniri.

Răscoală în „Insulele paradisului"

Arhipelagul Fiji, situat la intretăierea căilor maritime din partea de sud a Oceanului Pacific, este format din 320 de insule de un pitoresc desăvîrșit. Locuitorii, în număr de aproape 400.000, indieni, băștinași, chinezi, și metiși muncesc pentru un salariu de mizerie pe plantațiile de trestie de zahăr ale companiei din Sydney, pe plantațiile de banane, cacao, bumbac ale capitaliștilor englezi, australieni și americani.

Insulele Fiji, livrează aproape întreaga cantitate de banane și fructe tropicale, necesare Noii Zeelande, iar in ce privește producția de zahăr ocupă locul al doilea, in această zonă, după Australia. Dar insulele acestea de o nemaipomenită frumusețe au și o valoare strategică pe care conducătorii pacturilor agresive S.E.A.T.O. și A.N.Z.U.S. (pact militar încheiat intre Australia, Noua Zeelandă și Statele Unite) nu o pot neglija de fel.

Pînă de curind se părea că in „Insulele Paradisului" nu se intîmplă nimic deosebit iar colonialiștii britanici au fost probabil serios mirați cind fijienii cei liniștiți și răbdători, care muncesc îndoiți de spate cîte 10—12 ore pe zi sub soarele tropical pentru un salariu neînchipuit de mic, de cinci ori mai mic decit al unui muncitor necalificat din Noua Zeelandă sau Australia, au cerut ca salariile lor de mizerie să fie mărite. Autoritățile coloniale au intervenit cu brutalitate. Atunci indienii și fijienii s-au revoltat. Eu au ridicat pe străzi baricade, au alungat pe polițiști și au devastat clădirile firmelor capitaliste revărsind astfel timp de o zi și o noapte toată ura pe care au acumulat-o ani de-a rindul de pe urma singerosului regim de exploatare colonială.

Inspăimintați, colonialiștii au trimis impotriva răsculaților armata, polițiști specializați in minuirea bastoanelor de cauciuc, a gazelor lacrimogene și petardelor fumigene. Neînarmați și neorganizați răsculații din Fiji au avut de suportat toată furia singeroasă a colonialiștilor.

Cenzura britanică a avut grijă să împiedice răspîndirea unor noi știri din aceste insule zguduite de răscoală. Dar evenimentele petrecute ne arată încă o dată cît de puternică crește împotrivirea popoarelor coloniale împotriva oprimatorilor lor.

C. LUCIAN

DE-PRETUTINDENI

● *Primul ministru englez, H. Macmillan, a făcut de curind o vizită în Franța, unde a avut o convorbire de două zile cu președintele Franței, de Gaulle.*

● *Cu prilejul unei recepții oferite în cinstea primului ministru al Nepalului care se află în vizită în China, Ciu En lai a declarat că R. P. Chineză este adeptă consecventă a coexistenței pașnice. Guvernul Chinei populare a respectat și va respecta întotdeauna cele cinci principii ale coexistenței pașnice.*

● *Guvernul cuban a confiscat trei fabrici de zahăr ale societății americane „Guantanamo Sugar Company", evaluate la 10 milioane dolari. De asemenea, va prelua conducerea societății feroviare „Guantanamo Western Raillroad Company" de sub controlul societății americane mai sus amintite. In afară de acestea, au mai fost confiscate și alte întreprinderi.*

● *In R. P. Bulgaria se construiește prima fabrică de cărămidă din cenușă și var. Aceste cărămizi vor fi cu mult mai ieftine, mai ușoare și cu calități termo-izolante mai bune decît cărămizile obișnuite.*

● *Prof. B. Rubin, de la Institutul de biochimie al Academiei de Științe a U.R.S.S. a elaborat o metodă de tratare a cartofilor cu raze gamma. Cartofii tratați după metoda profesorului Rubin își păstrează integral calitățile gustative și hrănitoare timp de două sau chiar trei ierni și nu încoltesc nici în condițiile cele mai nefavorabile de păstrare.*

Din Uniunea Sovietică

ATENȚIUNE, SE FILMEAZĂ!

Filme turnate într-un colhoz

V. BRADLE

In localul teatrului de dramă din Akmolinsk avea loc o consfătuire. In timpul unei pauze, în foaier s-a stins lumina și s-a auzit țăcănitul unui aparat de proiecție. Pe ecranul din foaier a apărut titlu: „Noutăți din colhozul „Rodina". După cele zece minute cît a durat acest jurnal cinematografic participanții la consfătuire l-au răsplătit cu aplauze pe realizatorul jurnalului, cineastul amator Iosif Kliuk.

Acum un an, colhozul „Rodina" din raionul Akmolinsk l-a însărcinat cu conducerea clubului său pe Iosif Vasilievici Kliuk, candidat de partid. La club s-au organizat două emisiuni regulate: un radio-jurnal și o gazetă proiectată pe ecran. Cînd a apărut primul număr al gazetei proiectate, Iosif Kliuk a spus:

— De-acum înainte n-o să mai facem desene și inscripții pe peliculă, ci o să proiectăm fotografii. Așa o să fie mai interesant și mai bine.

Impreună cu Alexandr Bukvin, fotoamator și el, Iosif Kliuk s-a pus pe lucru. In timpul zilei, ei fotografiau diferite aspecte interesante, iar seara developau filmul și pregăteau un nou număr al gazetei proiectate. Textul explicativ era înregistrat pe bandă de magnetofon. In ziua următoare acest ziar sonorizat era proiectat pe ecran. Munca aceasta, deși grea, era foarte interesantă și folositoare: ziarul îi prezenta pe oamenii cei mai buni și totodată îi critica pe cei care se arătau a fi neserioși în muncă.

Apoi Iosif Kliuk s-a gîndit să facă filme în colhoz. Ideea aceasta a fost sprijinită de președintele colhozului, Timoșenko, și de organizatorul de partid, Nijnik. După puțin timp colhozul a cumpărat un aparat de filmat și un aparat de proiecție cu film îngust.

A început munca de turnare a primelor filme. Iosif Kliuk își făcea apariția cu aparatul de filmat în multe locuri și colhoznicii îl vedeau ades ridicînd mîna și strigind: „Atențiune se filmează!"

Iată gata primul film. La clubul colhozului, arhiplin de spectatori, a avut loc prima vizionare. Jurnalul înfățișa munca de recoltare a cerealelor. De pe ecran priveau în sală fețe cunoscute. Filmul i-a purtat pe spectatori de pe cîmp pe arie, la fermă, la atelierul colhozului. Și cu toate că nu era încă destul de reușită din punct de vedere tehnic, această primă lucrare a cineaștilor amatori a fost unanim apreciată.

Cu experiența dobîndită la prima turnare, Iosif Kliuk a început să lucreze la cel de-al doilea jurnal: „Noutăți din colhozul „Rodina". De data aceasta, jurnalul a fost turnat după un scenariu anume întocmit. Cel de-al doilea jurnal a fost consacrat îngrijitorilor de animale și constructorilor. După conținutul și calitatea sa el s-a dovedit a fi superior celui dintîi.

Imediat după vizionarea jurnalului Nr. 2, Iosif Kliuk a început să lucreze la cel de-al treilea jurnal. Vara trecută, una din cele mai bune mulgătoare ale colhozului, Evghenia Vagner, a lăsat grupa sa de vaci care dădeau o producție mare de lapte, în grija unei colege iar ea a luat în seama ei cele mai proaste vaci de la fermă. Evghenia a muncit cu multă rîvnă vreme de două luni și în cele din urmă a ajuns să obțină aceeași producție de lapte ca și mai înainte.

Evghenia a înrîurit cu exemplul ei și asupra soțului său, Edmund. Ea l-a învățat meseria de mulgător. Edmund este acum cel mai bun mulgător din colhoz.

— Despre această minunată familie trebuie făcut neapărat un film, spune Iosif Kliuk. Și am să-l fac!

Numeroși tineri cineaști amatori din sovhozuri și colhozuri urmează exemplul lui I.V. Kliuk și vin în vizită la el, ca să învețe din experiența lui.

Aspecte de la adunarea asociației sportive din satul Infrățirea

Țăranii colectiviști din satul *Infrățirea*, raionul Lehliu, îndrăgesc foarte mult sportul. Ei participă în număr mare la întrecerile sportive și îi încurajează cu multă ardoare pe sportivii localnici, la competițiile care au loc aici. De asemenea, colectiviștii din satul *Infrățirea* sprijină activitatea asociației lor sportive *„Unirea"*. Acest lucru l-au demonstrat recent, și cu prilejul adunării generale a asociației, cînd s-a analizat activitatea desfășurată în anul 1959 și s-a ales noul consiliu de conducere.

Adunarea a avut loc în sala căminului cultural, care a fost frumos împodobit cu steaguri și lozinci. Aici au fost prezenți peste 100 de tineri colectiviști, precum și delegați de la U.C.F.S. regiunea București (tov. *Ion Bolea*), U.C.F.S. raionul Lehliu (tov. *Dragomir Radulescu*) și de la organizațiile de masă din sat.

După raportul prezentat de tov. *Dumitru Porumbel*, care a arătat realizările și lipsurile asociației sportive pe anul 1959, au luat cuvîntul o serie de țărani colectiviști, ca *Ion Tane, Nicolae Nica, Tudor Muscalu, I. Stan, N. Stoian*, și alții. Ei au criticat vechiul consiliu de conducere, care s-a preocupat mai mult de secția de fotbal, neglijînd complet celelalte discipline sportive. Apoi, s-a subliniat că în activitatea sportivă a fost antrenat un număr foarte mic de fete.

Lipsurile arătate, desigur că se datoresc și faptului că membrii comitetului raional U.C.F.S. Lehliu se deplasează într-o mică măsură pe teren pentru a îndruma conducerile asociațiilor sportive și a dezvolta activitatea sportivă din sate.

Vorbitorii și-au luat angajamentul de a sprijini noul consiliu de conducere al asociației sportive „Unirea", pentru ca acesta să desfășoare o activitate mai intensă și organizată. De pildă, ei și au luat angajamentul de a sprijini organizarea secțiilor de *volei, oină, popice, tenis de masă* etc... — sporturi care se bucură de o mare popularitate aici în sat.

In noul consiliu conducere au fost aleși: *Dumitru Porumbel* (președinte), *Maria Matei, Stan Stanciu, Alex. Matei, Constantin Stoian, Gh. Stan* și alții.

In cadrul acestei ședințe festive, un număr de 20 țărani colectiviști au cerut să fie înscriși în U.C.F.S., astfel că în prezent asociația sportivă *„Unirea"-G.A.C.* Infrățirea are peste 150 de membri.

Un pas uriaș în domeniul construcțiilor rețelei de irigații în R. P. Chineză

De-a lungul celor zece ani de putere populară, suprafața pămîntului irigat în China a crescut de la 16,3 la sută in 1949, la peste 60 la sută în anul 1959. Asta a avut un rol uriaș în creșterea producției de cereale în China. Producția de cereale a atins 250 milioane tone în 1959, față de 108 milioane tone, cît era în 1949.

Politica diriguitoare în domeniul lucrărilor de irigație în R.P. Chineză constă în aceea că se urmărește prin toate mijloacele să se adune apă, să se construiască utilaje hidrotehnice prin forțele și mijloacele de care dispun masele populare. Construcția unor obiective care să se poată realiza cu fonduri nu prea mari nu exclude însă cituși de puțin construcția obiectivelor mai mari și de capacitate medie.

In anul 1958, luptind pentru îndeplinirea sarcinii trasată de Partidul Comunist Chinez, zeci de milioane de țărani au fost antrenați la lucrările de construcție a rețelei de irigații, dînd dovadă de un uriaș entuziasm in muncă. Datorită eforturilor lor, suprafața irigată a crescut într-un singur an cu peste 32 milioane de hectare, adică de două ori față de suprafața irigată în cursul a patru mii de ani dinainte de eliberare. Datorită folosirii construcțiilor de irigații existente în țară și datorită aplicării noilor metode înaintate de lucrare a pămîntului, cu toată seceta puternică care a bîntuit ani la rînd în cele mai importante regiuni agricole, China a obținut, în anul 1958, o recoltă record de cereale, bumbac și plante oleaginoase.

Barajul bazinului de la Meișan este, în felul lui, cel mai înalt baraj din lume. A fost construit în 1956 pe fluviul Huai. Are o lungime de 558 metri și atinge 88,24 m. în cel mai înalt punct al său.

In vara anului 1959, în 9 provincii aflate în bazinele fluviilor Huanhe, Huaihe și Iantzi, au fost lovite de secetă 21,3 milioane de hectare pămînt arabil. Seceta aceasta, după proporțiile sale și după pagubele provocate, se poate considera egală cu cele 6 secete mari, care au avut loc în perioada dintre 1928 și 1944, cînd au pierit toate semănăturile și cînd cimpurile pîrjolite de soarele arzător se intindeau pe sute de kilometri. Datorită însă faptului că după eliberare au fost construite multe instalații de irigații, rezervoare, canale, lacuri și fîntîni, s-a putut strînge o recoltă cu mult mai mare decît recolta record din 1958

Planurile traduse în viață în domeniul construcțiilor de irigații au permis ca în cursul ultimilor zece ani, să se pună sub control principalele fluvii ale Chinei.

Fluviul de mii de kilometri Huaihe, înainte de eliberare, aducea în timpul inundațiilor pierderi uriașe. Bazinul acestui fluviu are o suprafață foarte mare. In el sînt concentrate o zecime din toate pămînturile arabile din întreaga Chină și o zecime din întreaga populație. In bazinul acestui fluviu, au fost construite 9 mari rezervoare, iar, în prezent se construiesc altele cu o capacitate totală de 29 miliarde 580 milioane metri cubi de apă.

Rîul Huanhe are o lungime de 4.800 kilometri. Inainte de eliberare, pentru necazurile pe care le făcea țăranilor era denumit „nenorocirea Chinei". Datorită construcției unor bazine, în cursul deceniului care a trecut, nu s-au mai produs inundații serioase.

In prezent, în bazinul de pe cursul de jos al fluviului sînt construite deja șase largi sisteme de irigație, care irigă peste 2 milioane hectare de pămînt arabil.

Au început, de asemenea, și lucrările de reducere a mîlului existent în fluviu, precum și lucrările de îmbunătățire a solurilor pe o suprafață de 150 mii kilometri pătrați.

Iantzei este unul dintre cele mai mari fluvii din China. In bazinul acestui fluviu, este concentrată o pătrime din întreaga suprafață a pămînturilor arabile din China, care dau 40 la sută din totalul cerealelor produse. Debitul anual al fluviului este egal cu aproximativ 1.000 de miliarde de metri cubi de apă. După calculele existente, resursele de energie ale fluviului Iantzei se ridică la 230 milioane kilowați. Pe o lungime de 1.100 kilometri, fluviul este navigabil. Pe el pot să plutească vase de transport cu o încărcătură pînă la 10 mii tone fiecare. Pe cursul mijlociu al fluviului Iantzei, unde în China Veche se produceau în mod obișnuit inundații, a fost construit giganticul bazin de la Tzin-Tzin, cu o capacitate de 5.500 milioane metri cubi de apă. In apropiere de Dantzeankon, pe cursul superior al rîului Hanși, care e considerat cel mai mare afluent al fluviului Iantzei, se construiește un bazin uriaș care va feri regiunea din partea de jos a cursului rîului Hanși de amenințarea serioaselor inundații și va da apă pentru irigarea unei suprafețe de 800 mii de hectare pămînt arabil, precum și 900 mii kilowați energie electrică.

In China de Nord, în bazinul fluviului Hanhe, se construiesc, în prezent, bazine cu o capacitate totală de 9 miliarde 900 milioane metri cubi. In prezent, se desfășoară din plin lucrările de irigare folosind apa marelui rîu din provincia Huandui, Jemciujnaia. In Valea rîului Duntzean, afluentul principal al rîului Jemciujnaia, se construiește bazinul Sin-Fen-tzean cu o capacitate de 11 miliarde 500 milioane metri cubi; el va fi dat în exploatare în anul 1960.

Cheia succeselor pe care le-a obținut China în domeniul construcției rețelei de irigații o constituie acțiunea întregului popor, la care țăranii participă cu însuflețire. O dată cu crearea brigăzilor de ajutor reciproc și cu organizarea cooperativelor agricole de producție, această acțiune s-a dezvoltat și mai mult.

După înființarea comunelor populare, numai intr-un singur an au fost construite 1.078 bazine, cu o capacitate totală de 20.800 milioane metri cubi.

O uriașă mișcare pentru construirea lucrărilor de irigație a cuprins în momentul de față întreaga țară. Zeci de milioane de țărani sînt antrenați acum în construcția micilor bazine, a rezervoarelor, puțurilor și șanțurilor, în lucrările de nivelare a ogoarelor. In afară de asta, ei construiesc și obiective mari și mijlocii, creează rețele de canale de intersecție.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".